

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VorBANK

3

1978

Når opgaven bliver et problem

Problem er et græsk ord, der betyder: opgave. Vi bruger det i tide og utide og rynker panden, når vi udtaler det. Tiden er problemfyldt, og vi tynges af små og store problemer. Vi kalder det spædeste spørgsmål, som skal besvares, for et problem, og det sker ikke så sjældent, at denne navngivning får spørgsmålet til at tage et omfang, som overvælder os.

Betragtet sådan er ordet problem en lille hverdagsforbandelse. Vi har vænnet os til at misbruge det, og det vender sig om og sparker os!

Ingen generation har som vor benyttet ordet, og måske gjorde vi vel i at beherske os og holde op med at kalde alle vore problemer for problemer. Måske ville vi slippe nemmere igennem på den måde.

I dette nummer af »Vor Bank« siger direktør A. Bagge-Petersen i en jubilæumssamtale, at logisk tænkning og sund fornuft medfører en forenkling af arbejdsdagens spørgsmål, og han delagtiggør os i den erfaring, at kan man forenkles spørgsmålet, er man allerede nærmere ved svaret. Metoden er iøvrigt kendt i videnskabelige kredse og finder anvendelse på de mest subtile spørgsmål.

En gammel håndværksmester satte et skilt op i sit værksted. På det stod der: »Hvorfor er der aldrig tid til at gøre tingene rigtigt, når der dog er tid til at gøre dem om?«

At gøre tingene rigtigt forudsætter ikke bare teknisk kunnen, men også at man allerførst gør sig det (behagelige) besvær at få rede på, hvad det er, man skal lave – altså i virkeligheden en forenkling af en opgave, som ved første, overfladiske øjekast ser forvirrende indviklet ud og altså ligner et problem til forveksling.

Måske skulle vi virkelig begrænse vor brug af ordet: problem og erstatte det af ordet: opgave. For opgaver er alligevel nemmere at løse end problemer. Sådan er det.

K.M.

Vicedirektør Bendt Iversen overdrager den nye filial til filialdirektør Niels Dahl-Sørensen og hans medarbejdere og giver dem ledelsens gode ønsker med på vejen.

Medarbejderne er, fra venstre, assistenterne Annetette Olesen og Finn Asmussen, fuldmægtig Annelise Scholz, assistent Lene Jensen, souschefen, fuldmægtig Benny Jørgensen og assistenterne Jørn Pedersen og Søren Brixtofte.

Herunder og på næste side: glimt fra åbningsdagens »Åbent hus«.

det sker i Ringsted

»Vi har i de første 14 dage oprettet 152 konti, ført 67 samtaler om lån og kreditter og arbejdet gennemsnitlig 10 timer pr. mand pr. dag«, beretter filialdirektør Niels Dahl-Sørensen i en frisk rapport til Vor Bank, »og den nye filials første 10 bankdage har blandt andet givet anledning til virksomhedsbesøg hos et landbrug med 2.000 grise, ét med 60 sortbrogede køer, et gods, en autoforhandler, et autolakeri samt diverse fabrikker. Jo, vi føler, vi er godt i gang«.

Åbningen af Handelsbanken i Ringsted foregik den 12. maj, og det skete med fuld musik, Dahl-Sørensen fortæller videre:

»Den kongelige Livgardes Tambourkorps spillede gennem gaderne og foran banken såvel om formiddagen som om eftermiddagen og var et mægtigt trækplaster. I øvrigt begyndte vi dagens arrangementer med morgenkaffe i banken kl. 8 sammen med håndværkerne. Kl. 9 blev filialen formelt overdraget os af vicedirektør Bendt Iversen, og kl. 9.30 slog vi dørene op for publi-

kum, samtidig med at assistent Jørn Pedersen startede en rundtur til samtlige børneinstitutioner i Ringsted kommune med en Handelsbankbold til hvert barn.

Utroligt mange mennesker kiggede i tiden mellem kl. 9.30 og 16 indenfor for at hilse på og for at se den nye bank, og vi glædede os over et væld af venlige opmærksomheder og tilkendegivelser«.

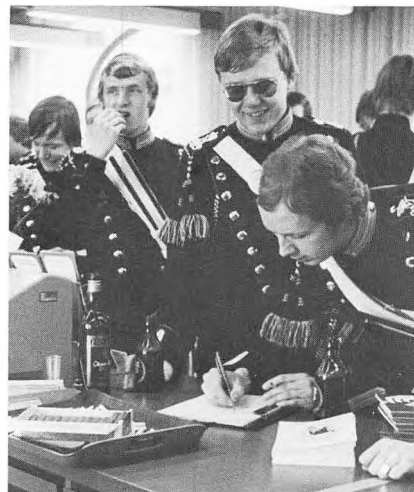
Brochuren med præsentation af filialens personale og invitation til »åbent hus« var i forvejen sendt ud til de ca. 16.000 husstande i filialens virkeområde. Foruden selve Ringsted drejer det sig om Fjenneslev, St. Merløse, Jystrup, Borup og Glumsø, der ialt har ca. 45.000 indbyggere.

Og naturligvis var der, som det er bankens skik, dagen før åbningen forevisning af de nye lokaler med efterfølgende middag for en indbudt kreds med repræsentanter for bystyret, medvirkende arkitekt og håndværkere m.fl. i forbindelse med filialens etablering samt for byens erhvervsliv.

Foruden brochurerne var der fremlagt Alex Secher-reproduktioner og et opskriftshæfte med sjællandske specialiteter, lavet til lejligheden.

Niels Dahl-Sørensen i samtale med slagtermester C. Corell, advokat Gorm Ladefoged, der er formand for lokalbestyrelsen i Sjællandske Bank, Ringsted, og prokurist Degn, Ringsted Dampmølle. I baggrunden skimtes fru Dahl-Sørensen og Vibeke Clausen, gift med HP's formand.

Livgardens Tambourkorps var i høj grad med til at sætte kulør på åbningsdagen.

»Jeg har haft det sjovt i 50 år!«

»Alt, hvad jeg har beskæftiget mig med, har moret mig«, siger direktør A. Bagge-Petersen, som har halvtreds års jubilæum 6. august

Af Knud Meister

»Organisation er ret beset kun et spørgsmål om logisk tænkning og sund fornuft. Det er ikke viden-skab.« Manden bag skrivebordet siger det med et lille smittende smil, men han spørger ikke. Han udtaler en overbevisning, som er bestyrket af mange års erfaringer.

Ja, mange, for manden bag skrivebordet nærmer sig 50 års jubilæum. Den 6. august 1928 kom den knap 16-årige Alf Bagge-Petersen ind i bankverdenen, efter at have taget sin præliminæreksamen fra den private realskole i Glostrup, og efter at hans elleve år ældre bror, som selv var bankmand, havde givet ham et råd, der nærmere lignede en befaling:

»Du skal ind i den bedste bank!«

Så blev det altså Handelsbanken, og nu er der snart gået et halvt århundrede med det.

Nu sidder manden dér bagved skrivebordet og har på en af de tropvarme majdage hængt jakken ind i skabet. »Det gør jeg ellers sjældent,« siger han og tager den stiltfærdigt på igen, da fotografen begynder at pusle med sit kamera: »Man må vel hellere . . . Det er jo til en jubilæumsartikel!« Smilet sid-

der i øjenkrogene og er hele tiden parat under samtalen, som kommer til at handle om skolegang og elevtid, om studier i London, om edb, organisation, samarbejde, golf og mange andre ting, der alle synes at være hobbies.

»Sagen er jo, at jeg har haft det sjovt i halvtreds år. Alt, hvad jeg har haft at beskæftige mig med, har moret mig,« siger han, og man tror ham.

»Nu den private realskole i Glostrup . . . Når vi kom om morgenen, gik vi i en kø op til forstanderen og bukkede god morgen for ham. Sådan var det dengang, og vi tog ikke skade af det. Man fandt sig godt tilpas i en skole, der havde fundet balancen mellem disciplin og frihed, og som gav eleverne pligter, der udviklede dem. Det var sådan dengang, at duksen i ældste klasse havde ansvaret for, at der var orden på legepladsen. Det var slet ikke nogen tosset ide.«

Gode eller tossede ideer

Om ideer er gode eller tossede afgøres hos direktør Bagge-Petersen af, om de repræsenterer logik og sund fornuft eller udspringer af et

emotionelt rod, og han har ingen som helst respekt for det komplicerede: »Alting er dybest set enkelt. Det gælder om at koge et problem ned til dets virkelige bestanddele, – så kan man tage fat på at løse det, og så er det ikke så besværligt. Men mange stirrer sigblinde på alle udenværkerne og beskæftiger sig med de forvirrende detaljer, som får det hele til at se svært ud, og som slet ikke burde angå dem.

Tag sådan noget som edb. Jeg har beskæftiget mig med det siden 1961, men jeg er ikke edb-ekspert – og skal heller ikke være det. Min opgave har været at beskæftige mig med input og output. Alt det, der ligger imellem, er teknik og håndværk, og det tager eksperterne sig af. Vi har her i banken nogle helt fantastisk dygtige edb-folk. Dem ville jeg aldrig kunne slå! Men det skal jeg heller ikke. Hvad der angår mig, er, hvad edb kan bruges til i bankens tjeneste.

Da edb var lille

Jeg mindes den dag, direktør Glashof sagde til mig: »Er edb noget for os?« Jeg svarede, at det troede jeg nok, men jeg vidste det ikke. »Prøv det et år,« sagde han. »Duer det ikke, får De ingen bebrejdelser.« Så gik jeg i gang.

Edb var ikke nået så langt i de dage. Jeg talte med en ekspert og fortalte ham, at hvad jeg ville have, var dagsbalancen for samtlige afdelinger og totalbalancen for banken. Han fortalte mig, at det var umuligt. I dag kan man smile ad det. Der er sket så meget i de år, der er gået. Teknikken har haft en enorm fart på. Men hvad der interesserede banken og derfor interesserede mig, var, hvad vi kunne få ud af al den teknik, og vi har unægtelig fået en del . . .«

Da den purunge Alf Bagge-Petersen (han bryder sig ikke meget om sit fornavn, og vennerne kalder ham Bagge) kom ind i bankens forunderlige verden, begyndte han sin løbebane i Inkasso-Afdelingen og kom siden til Folio og i Revisionen. Seks år efter måtte han ind som soldat. Efter hjemsendelsen kom han til Østerbro Afdelingen, hvor han ar-

bejdede i tretten år. Så blev han sendt til London som volontør i Lloyds Bank.

Det var i 1947, og London ømmede sig stadig efter krigen. På pensionatet kunne man svinge sig op til middag tre gange om ugen. Resten af ugen måtte bankmanden spise sin mad på Lyon's Corner Houses og andre ydmyge steder. Det passede ham godt nok, og han elskede at trave i timevis og lære byen at kende. I banken var der kun to volontører, og Bagge-Petersen, som jo var en mand på 35, blev hurtigt accepteret af sine engelske kolleger. »De havde den tosede vane, englændere har, at de gerne ville have *a pint of beer* før frokost, – somme tider mere end ét glas. Der blev faktisk drukket en del øl, men vi hyggede os, og de var flinke. Jeg lærte også en del, men ikke om bankvæsen. Det kunne vi lige så godt hjemme. Derimod lærte jeg noget meget væsentligt om mennesker, og det har aldrig forladt mig.

Vi danske kan være lidt tilbøjelige til, når der er blevet begået en fejl, da at interessere os for, hvem synderen er. Det er igen en

måde at komplicere tingene på. Englænderne ser større på det: Konstaterer man en fejl, kan man jo bare rette den! Jeg lærte at sætte pris på den engelske tænkemåde og adfærdsform, og det er måske grunden til, at jeg, så vidt jeg husker, ikke har skældt ud, siden jeg blev kontorchef. Den gode medarbejder, der har lavet en bommert, kan man jo tale roligt med. Den efterladende og dårlige medarbejder er alligevel et håbløst tilfælde, og det nytter ikke at skælde ud.

Man skal skelne

Det gælder her som overalt om at skille det væsentlige fra det uvæsentlige, og det er englænderne mestre i. De er heller ikke nemme at imponere, og det skal man såmænd heller ikke være. Livet har lært mig, at der ikke findes meget nyt, som virkelig er nyt. Det meste har man set og oplevet før, men naturligvis ændrer de ydre forhold sig. Nu fik vi for eksempel edb, som vi talte om, men det er teknik. Jeg taler om det menneskelige, og det er dog stadig det input, mennesker giver maskinen, som forudsætter det rigtige output.«

Bagge-Petersen kom i 1948 efter sin hjemkomst fra London til Udlands-Afdelingen og beskæftigede sig i et halvt år med remburs og blev derefter sendt til Valuta-Afdelingen for at prøve på at forbedre arbejdsgangen. Det lykkedes bl.a. ved hjælp af nye tekniske hjælpemidler. Efter et år i Valuta kom han i 1951 til Organisations-Afdelingen. I 1953 blev han kontorchef, i 1962 underdirektør, i 1967 vicedirektør og i 1974 medlem af direktionen. I hvilken kapacitet, han end arbejdede, fulgte han sin overbevisning om, at alt må være logisk for at virke:

»Man må beskrive, hvad man har. Det er input. Man må vide, hvad man ønsker. Det er output. Imellem de to ligger håndværket!«

Han siger, at han aldrig har følt sig tynget af sit job, og at han sjældent har taget problemer med sig hjem:

»Når jeg sætter nøglen i min gadedør, er jeg ikke bankmand, men hjemmemenneske. Jeg har hus og have at tage mig af. I mine yngre år spillede jeg tennis. Nu er det golf. Jeg spiller det gerne og dårligt, og der er det ved den sport, at når man dyrker den, kan man ikke tænke på andet. Man har denne lille, hvide kugle liggende foran sig, og når man slår til den, og det – for man kan jo være heldig! – virkelig sker, at den suser af sted i den rigtige retning, ja, så er livet i høj grad værd at leve!«

»ROADSHOW«

Fem dages hurtigløb Europa rundt med Elsam-lån i salgsmappen

Artiklens forfatter, underdirektør P. Bisgaard, Investeringer

Hvad er et »Roadshow«? Første gang jeg hørte dette udtryk, blev det udtalt af en svensker, som er vicepresident for en amerikansk investmentbanks afdeling i Paris, og grundet på den svenske accent opfattede jeg ikke straks, hvad det var, han sagde. Først noget senere ved gentagelse forstod jeg ordet, men ikke betydningen.

Nu ved jeg, hvad »Roadshow« er. Et »Roadshow« er et kapløb for bankfolk med det formål inden for meget kort tid at nå så mange bankbesøg som muligt, for ved disse besøg at overbevise bankerne om, at den telexmeddelelse, som de har modtaget om køb af obligationer for en ny låntager i euromarkedet, er så fantastisk et tilbud, at de skal skynde sig at købe, da de ellers forpasser muligheden.

Utroligt nok kan man møde en vis træghed over for disse synspunkter, og andre lader simpelthen chancen glide sig af hænde, men mod uforstand kæmper selv guderne forgæves.

Anledningen til »Roadshowet« var Elsam's tilbagevenden til eurobondmarkedet, en operation som var ledet af Blyth Eastmann Dillon & Co. med bistand af de danske managers Kjøbenhavns Handelsbank og Gudme Raaschou. Forud for Roadshowet var gået en lang tid med en utrolig mængde forberedelser, som på flere punkter var dramatiske grundet på markedssituationen. Dette skal jeg ikke komme ind på her, da indlægget er koncentreret om showet.

Vi var opdelt i 2 hold, 2x2 mand. Det ene hold skulle dække Zürich, Lugano, Milano, Geneve og Paris, medens det andet hold – mit eget – skulle dække London, Luxembourg, Bruxelles, Frankfurt og Amsterdam. Hold 1 dækkede 48 banker og vort hold 52. Hele showet skulle gennemføres på 5 dage, og det er dette, der kaldes at være på landevejen, for i de 5 dage er man konstant på farten.

Det maksimale, der kan dækkes på 1 dag, er seks individuelle besøg. Resten samler man i bundter til frokost.

Mig og Richard

Min rejsefælle fra Blyth Eastmann Dillon & Co. var en amerikaner ved navn Richard Goblet d'Alviella. Navnet er vistnok portugisisk, men uagtet dette var han født i Belgien af fransktalende forældre, som nu boede i Schweiz. Richard var blevet sendt til Europa på en tredages tur, men da vi mødtes, var det 3 uger siden, han var taget hjemmefra. Dette bevirkede, at hver gang vi ankom til et hotel, og vi kom i reglen sent, så kostede han

rundt med hotelpersonalet for at få sendt sine skjorter m.v. til ekspres vask. På grund af nært forestående familieførelse var hans udvidede udlandsophold ikke særligt populært.

Af nemhedsgrunde kaldte han sig kun for Richard Goblet og brugte kun sjældent d'Alviella. Da der i de 5 dage, vi var på landevejen, var en week-end imellem, tog jeg hjem, medens han tog til sine forældre i Schweiz. Søndag aften skulle vi mødes på hotel Frankfurter Hof. Hans fly skulle lande ved 22-tiden, men da han ikke havde meldt sin ankomst kl. 23, spurgte jeg til hr. Goblet. Vild forvirring. Man ventede ikke nogen hr. Goblet. Jeg blev lidt bleg og gik mine planer efter. Jo, ingen tvivl. Vi skulle mødes i Frankfurt. Ved forespørgsel i lufthavnen fik jeg oplyst, at der var forsinkelser fra Schweiz

OFFERING CIRCULAR

U.S. \$25,000,000

I/S ELSAM
(JUTLAND-FUNEN ELECTRICITY CONSORTIUM)

9% NOTES DUE MARCH 15, 1985

Offering price 91 1/2 of the principal amount, plus accrued interest, if any, from March 15, 1979.

Interest on the Notes is payable annually on March 15, beginning March 15, 1979.

The Notes are not redeemable before March 15, 1982, except in the event of certain changes affecting Danish taxation (see "Description of the Notes").

The Notes have not been registered under the United States Securities Act of 1933 and are not being offered or sold directly or indirectly in the United States of America (including its territories or possessions), or to national or residents thereof.

Application has been made to list the Notes on the Luxembourg Stock Exchange.

The Notes are offered by the several Underwriters named herein when, and if issued by I/S ELSAM and accepted by the Underwriters. It is expected that delivery of the Notes will be made on or about March 15, 1979 at the office of Morgan Guaranty Trust Company of New York, 11 Lombard Street, London, EC3A 3BN.

BLYTH EASTMAN DILLON & CO. Incorporated in England	N. M. ROTHSCHILD & SONS Limited
CREDIT SUISSE WHITE WOLF Limited	KREDITTRANK S.A. LUXEMBOURGISE
MANUFACTURERS HANOVER Limited	WESTDEUTSCHE LANDESBANK GIEßHÖRTEL
KJØBENHAVNS HANDELSBANK	GUDME RAASCHOU

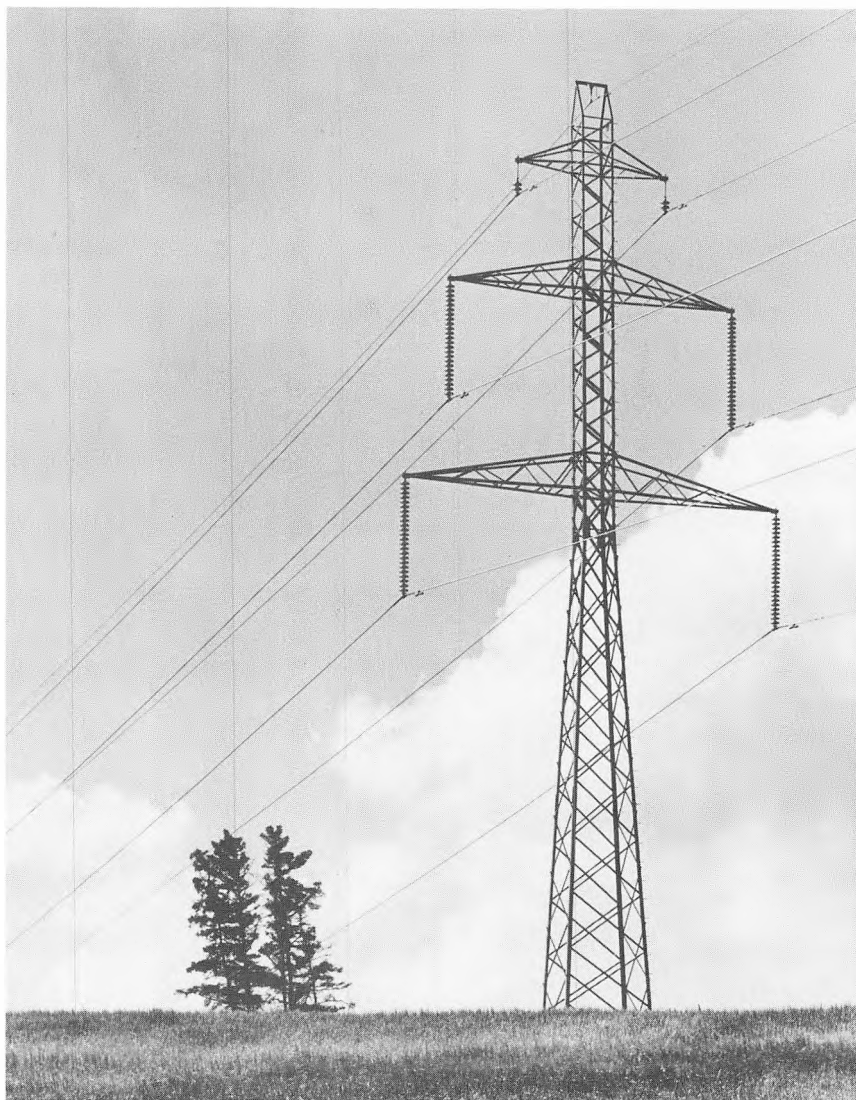
The Date of the Offering Circular is February 23, 1979.

grundet på snetykning. Jeg ventede i baren, længe. Han kom kl. 4 om morgenen, og der blev stort postyr. Han hævdede hårdnakket, at der skulle være reserveret plads til Richard Goblet. Det var der ikke. Han udtalte derefter sit fulde navn Richard Goblet d'Alviella, men så gik det helt galt, for nu troede tyskerne, at der var tale om 2 personer, og de spurgte indgående om, hvad han havde gjort af Mr. d'Alviella. Ak ja.

Sindsoprivende

I Frankfurt løb vi næsten livet af os, da der var relativt store afstande mellem de huse, vi skulle besøge. Vi blev derfor temmelig sent færdige, men Deutsche Girozentrale stillede en vogn til rådighed, så vi kunne komme hurtigt til lufthavnen. Desværre kom vi ind i en kæmpetrafficprop som følge af en færdselsulykke, så vi nåede ikke flyet. 5 timers ventetid i lufthavnen gjorde Richard desparat, da han var en noget rastløs natur. Han formelig terroriserede informationsdiskene i lufthavnen for at få ændret vore billetter, så vi kunne komme hurtigere til Amsterdam. Han opererede med forbindelse via Berlin, ja sågar Stockholm, men forgæves. Så brød han sammen, men blev kvikket op med »prarie oyster« i baren, en mærkelig sag med rå æg og ketchup, som tjeneren først nægtede at servere, da det kun var noget man kunne indtage mod tømmermænd. Men han fik den og sagde ovenikøbet, at han nød drikken.

Af sindsoprivende højdepunkter skal også nævnes en taxatur i Bruxelles fra byen til Zaventem, hvor lufthavnen ligger. Da vi både skulle dække Luxembourg og Belgien på en dag, var vi i tidnød, og vi ankom lidt sent til Kredietbank N. V. i Bruxelles, hvor de gjorde klar til week-end. Hr. Joseph Nerincx i samme bank skulle have en grundig forklaring om sagen, og det fik han. Da vi skulle forlade banken, var næsten alle gået, og Nerincx skulle lukke os ud ad bagvejen. Det mislykkedes flere gange, fordi vi stødte på mystiske mellemdøre,

Strøm af kapital bliver til strøm af elektricitet.

som Nerincx ikke havde nøgle til. Endelig slap vi ud, men klokken var nu mange, og vi kunne næppe nå lufthavnen rettidigt. Richard kastede sig nærmest ud foran en taxa, og på rivende fransk overtalte og bestak han en marokkansk udseende taxachauffør til at lade hånt om færdselsreglerne. Det tog han bogstaveligt.

Vi nåede vores fly, men taxachaufførens grin i spejlet over for min rædsel for hans præstation skal jeg sent glemme, og hvinene fra bremsende vogne, når han som en slalomkører krydsede fra bane til bane, hører jeg endnu.

Nødvendigt i dag

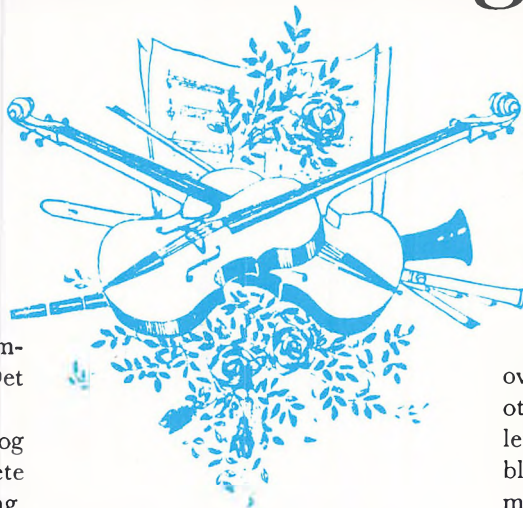
Et »Roadshow« er en opslidende ting, men jeg tror, det er en nødvendig del af et program lagt med

henblik på at introducere eller genintroducere en dansk låntager i det internationale offentlige lånemarked.

Låntageren i dette tilfælde var Elsam. Elsam er et 1. klasses navn, som markedet tog vel imod. Det giver naturligvis en vis ballast over for køberne af papirerne, at det er så godt et navn, man tilbyder. Alligevel må det erkendes, at Danmark totalt set er en hyppig gæst i lånemarkedet, hvorfor det er nødvendigt at gøre en indsats, som det finder sted ved »Roadshows«.

London, Luxembourg, Bruxelles, Frankfurt, Amsterdam, perler på snor. Man tænker på Picadilly, Petrus Valley, Grand Place, kanalerne i Amsterdam, en stille pils i Frankfurter Hof. Mon Spies eller præsten har en hvileferie på charter?

695 aftener i det Kgl. Teater

Af Knud Meister

Da Mogens Benthin var 11 år gammel, kom han for første gang i Det kongelige Teater.

Det var den 2. februar 1936, og datoen erindres, for den aften skete der det for den elleveårige dreng, at porten til en hidtil ukendt verden blev slået op. Han var fra et venligt, men umusisk hjem, og det skulle siden vise sig, at han heller ikke selv ejede evner for kreativ musik udfoldelse. Men receptiv var han, og er han. Nogen ærligere elsker af operaens, ballettens, musikkens og teatrets kunst end afdelingschef i Revisionen Mogens Benthin, findes næppe.

»Når jeg gerne ville i teatret den aften i 1936, var det, fordi min bedstefar havde vakt min historiske interesse,« fortæller Mogens Benthin. »Det var med andre ord handlingen i »Drot og Marsk«, der lokkede mig, men det menneske, som for mig blev hele aftenens oplevelse, var Tenna Kraft, vor strålende operasangerinde på den tid.«

Alverdens operaer

Da kærligheden til teatret var vakt, forsømte skoledrengen Mogens ikke nogen lejlighed til at gå til opera. Han førte også bog over sine operabesøg og gemte alle programmer for sidenhen at kunne mindes sine oplevelser og beriges påny.

I dag kan han konstatere, at han siden den aften i 1936 har overværet 695 forestillinger i Det kongelige Teater. Han har været i Bayreuth 6 gange til de store Wagner Festspil, og han har blandt andet besøgt operaerne i Stockholm, Hamburg, Malmø, London, Glynde-

bourne, Edinburgh, München, Wien, Verona, Milano, Rom, Leningrad, Moskva og New York.

Wagner er hans foretrukne komponist. Selv siger han med en anelse selvironi:

»Egentlig regner jeg mig selv for at være umusikalsk og er det vel også, siden f.eks. Mozart egentlig ikke taler særlig stærkt til mig. Wagner derimod gør et enormt indtryk på mig, selv om – eller måske på grund af! – at jeg ikke er musikalsk. Men noget må der jo være. I hvert fald har jeg hørt »Niebelunge-Ringen« 10 gange, »Valkyrien« 19 og »Tristan og Isolde« 23 gange.

Kirsten Flagstad og Mogens Benthin på Nationalteatrets scene 12. december 1953 ved Kirsten Flagstads 40 års jubilæums- og afskedskoncert.

En dag da jeg i banken jublede over, at det var lykkedes mig – for ottende gang i denne sæson at få billetter til »Parsifal« (18 gange ialt) blev jeg af et ungt menneske mødt med en sarkastisk bemærkning om, at »nu syntes han det var på tide, at jeg fornyede mig«. Men jeg synes, at det er en fornyelse, hver gang jeg hører et mesterværk af den klasse.

Valkyrie til Flagstad

Størst af alle kunstnere, jeg har oplevet, var Norges Kirsten Flagstad. Jeg er lykkelig for, at jeg i 1953 ved hendes afskedskoncert i Oslo fik lejlighed til at være med til at hylde hende. Jeg havde fået en model af Sindings skulptur »Valkyrien«, – den, der i stor størrelse står ude på Langelinie. Jeg var rejst til Oslo, men var ikke helt klar over, hvordan jeg skulle få overrakt min gave. Derfor gik jeg hen til koncertarrangøren for at spørge, hvad jeg skulle gøre, og mens jeg var der, strømmede laurbærkranse ind, og jeg hørte arrangøren udbryde:

»Laurbærkranse! Ikke andet end laurbærkranse!«

Min mor, som var sammen med mig, skubbede til mig og hviskede: »Her har du din chance«, og jeg gik hen og forklarede, at jeg gerne ville overække den store sangerinde en gave fra en »ukendt« beundrer. Derpå blev jeg placeret som nr. 7 i talernes række og var naturligvis rædselsslagen, for jeg havde aldrig før prøvet at holde en tale. Men om aftenen måtte jeg ind på scenen, og jeg fik da overrækkelsen gennemført og fik senere et hjerteligt brev fra Kirsten Flagstad.

Afdelingschef i Revisionen Mogens Benthin fortæller om sin altovervældende interesse: opera - og om, hvordan en egentlig umusikalsk dreng blev operaelsker

Benthin med sin morsomme samling af Wagner-statuetter.

Mogens Benthins hjem på Åboulevarden i København er et særdeles hyggeligt teatermuseum! Væggene er prydet af signerede portrætter af alverdens store operakunstnere, og man kan rundt om i stuerne finde hele 10 skulpturer af Richard Wagner. Der er en samling på over 5.000 grammofonplader og reoler fyldt med bånd og med programmer fra de mange forestillinger, Mogens Benthin har overværet.

»Så snart jeg kommer hjem fra banken, lægger jeg en plade på grammofonen eller starter båndmaskinen,« siger Benthin. »Jeg kan godt arbejde samtidig med, at jeg lytter, ja, faktisk er det sådan, at drejer det sig om koncentreret arbejde, bliver Wagner en hjælpende ånd.

Richard Strauss giver mig også store glæder, men Johann Sebastian Bach og kammermusik og sligt

... nåja, der kan da naturligvis være mange ting, der er gode, gu'bevar's. Men det er bare ikke mig.

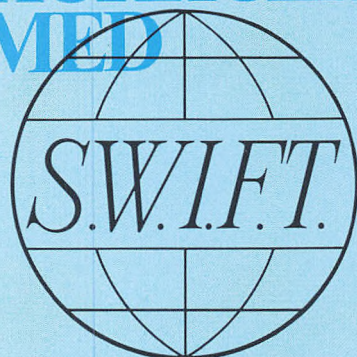
**Bach - nej
Beatles - ja**

Mit forhold til musik er i øvrigt meget liberalt. Pop har jeg blot ikke tid til, men jeg holder meget af West Side Story, og Beatles blev for mig en af de store oplevelser.

Spille selv kan jeg som sagt ikke. Jeg har prøvet klaver, assisteret af min onkel, komponisten Flemming Weis, men det blev opgivet. Jeg var håbløs. Det var ikke musiker, jeg skulle være. Så blev jeg bankmand. Det har jeg heller ikke fortrudt, men al min fritid fyldes af musikken og teatret. Det giver min tilværelse mening, og i hver eneste ferie rejser jeg ud for at gå i teatret, høre opera og se ballet.

Og alt det fordi en elleveårig dreng var historisk interesseret!

HURTIGERE
MED

Nu i juni er det et år siden, at danske banker tilsluttedes SWIFT, Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication.

Vort redaktionskomité-medlem Ole Hansen, der på souschefposten i Afregnings-Afdelingen har SWIFT helt inde på livet, beretter om udviklingen. Med 15 lande tilsluttet systemet var det gennemsnitlige antal meddelelser pr. dag i marts nået op på 69.000 - ialt for marts 1.441.000 meddelelser, fordelt som følger:

Belgien	155.000
Canada	19.000
Danmark	48.000
Finland	55.000
Frankrig	66.000
Holland	112.000
Italien	133.000
Luxembourg	33.000
Norge	60.000
Sverige	53.000
Schweiz	140.000
United Kingdom	70.000
Vesttyskland	231.000
USA	99.000
Østrig	167.000
Ialt	1.441.000

Og i hvilken grad har SWIFT så indfriet forventningerne? Ole Hansen forklarer, hvorledes proceduren for de daglige brugere, herunder vore afdelinger og filialer gennem Salg Overførselssystemet, er meget hurtig og sikker. Fra det øjeblik, overførslen af en enhed er indtastet på terminalen, til den har passeret gennem SWIFT og har nået modtagerbankens SWIFT-afdeling, går kun ganske få minutter. De forventninger, der herved er skabt hos

Fra 1600 til 1900 skabte guld- og sølvsmede i Tønder kulturværdier, hvoraf de prægtigste i denne sommer udstilles i Handelsbankens Hus i grænsebyen

bankerne og deres kunder, er midlertidigt svære at leve op til. Modtagerbankens SWIFT-afdeling vil nemlig næsten aldrig have samme adresse som den afdeling, hvor beneficianten er kunde. Ofte vil der være flere hundrede, ja måske tusinde kilometer mellem disse to, og det er klart, at hastigheden varierer stærkt fra land til land og aldrig står mål med SWIFT-hastigheden. Dette medfører, at de »ganske få minutter« via SWIFT let bliver til timer, eller dage, inden overførslen når sit mål.

Alligevel må konstateres, at SWIFT ikke har skuffet – overførselshastigheden er sat i vejret, standardiseringen har gjort afregning af overførslerne hurtigere, og nogle af de usikkerhedsmomenter, der følger overførsler af mere traditionel karakter, er fjernet.

Dertil kommer, at medlemsbankerne i SWIFT har fået et internationalt forum til drøftelse af alle problemer omkring internationale standards og overførsler. De danske medlemmer er repræsenteret i SWIFT's bestyrelse ved underdirektør Erling Hansen, Privatbanken.

Også i bestyrelsen for SWIFT, DANMARK og en dansk brugergruppe, hvor Handelsbanken er repræsenteret ved henholdsvis underdirektør B. Kreilgaard og kontorchef J. Evensen, foregår der et ret omfattende arbejde med udveksling af ideer og erfaringer omkring SWIFT, og endvidere er der på nordisk plan et frugtbart samarbejde mellem både bestyrelsesmedlemmerne og brugergrupperne i de enkelte lande, slutter Ole Hansen.

Tønder er blevet kaldt for guldsmedenes by. Lige siden det 16. århundrede og op til 1900-tallet har traditionen for prægtige arbejder i guld og sølv været holdt i hævd i den smukke sydvestjyske stad.

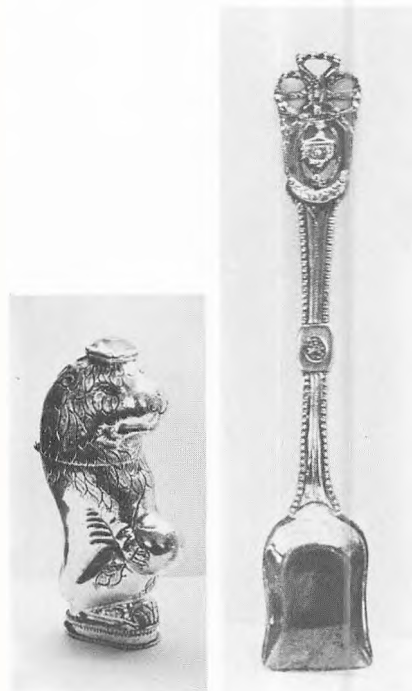
Når Handelsbankens Museumsudvalg nu har åbnet en udstilling af nogle af de ypperste arbejder af en lang række af de gamle Tøndermestre, er det en begivenhed, som gør banken ære. Man forstår, hvorfor journalister, radio- og tv-folk fra det nordtyske er kommet for at opleve denne sjældne præsentation af sønderjysk kunsthåndværk og for at fortælle derom. Man kunne under de danske seere, at også vort hjemlige fjernsyn ville aflægge udstillingen et besøg.

Handelsbankens Hus i Vestergade er den ideelle ramme om Tøndermestrenes pragtstykker, og det er naturligvis den fornemme kender, museumsdirektør, dr. phil. Sigurd Schoubye, der har stået Museumsudvalget bi, da sølvet skulle udvælges fra offentlige og navnlig private samlinger og placeres til beskuelse for de mange gæster fra ind- og udland.

Tønders ældste kendte guldsmed var Hans Reimer, som nævnes i 1615, og som grundlagde et dynasti af guldsmedemestre, der i mere end hundrede år virkede i byen. Jacobs søn, Söncke Reimer var en af dem, og af ham såvel som af Jacob Reimer II og Knudt Reimer, der begge levede og virkede i det attende århundrede, er der arbejder at se på udstillingen.

Sønderjysk håndværkskunst har sit særlige præg. Det gælder møbler, og det gælder pottemagerar-

bejder og andre former for kunsthåndværk. Påvirkningen syd fra har naturligvis sat sine spor. Der er føget andet end ugræs over hegnet!

Hovedvandsæg formet som løver fremstillet af Andreas Christian Boetewadt (1761-1806) og en saltske fra Nicolai Hansens (1790) værksted er lækkerbidskener for en samler af sølvkunst.

Den sønderjyske byggestil har også fra gammel tid båret præg af den kontinentale indflydelse, og når det gælder sølvmedarbejderne, fornemmer man virkningerne af naboskabet med det større Europa.

Men først og fremmest er der i Tønder skabt en selvstændig og meget værdifuld tradition, som har hvilet i den håndværkerkultur, som trivedes i den lille, gamle by. Det var i bedste forstand mesterlæren, som bragte kunstens og håndværkets værdier videre fra generation til generation. Det var den ærlige respekt for arbejdet og en dyb kærlighed til og forståelse for det ædle materiale, der gav disse fremragende håndværksmestres talent udfoldelsesmulighed. Nyttegenstande – kander, skeer, gaffer, bægre og hovedvandsæg – fik en udformning, der gjorde dem til klenodier.

Pyntelige var mange af dem, enkelte og klare i formen var de fleste. En sukkerbøsse eller en alterkalk er naturligvis først og fremmest bestemt for anvendelse. Men længe før man betragtede design som et speciale og skrev tykke bøger om formgivning, bearbejdede de gamle mestre trøstigt sølvet til skulpturer af en fornemhed og med en skønhedsvirkning, som udsprang af en rig, skabende evne og næredes af en tradition, der sikkert forekom guldsmedene selv at være den naturligste ting af verden!

Læg vejen om ad Vestergade 14, hvis De er i Tønder. Der venter en varm oplevelse af glæde ved at se på noget, der er så smukt, fordi det er så rigtigt. K.M.

Ved åbning af udstillingen ses fra venstre museumsdirektør Sigurd Schoubye, filialdirektør H. J. Lorenzen, museumsudvalgets formand, direktør A. Bagge-Petersen og formand for filialens tilsynsråd, lensgreve Hans Schack.

Placering og belysning af sølvskattene er arrangeret med sikker fornemmelse for virkningen og giver beskueren de bedste muligheder for oplevelse.

Wilhelm Tim (1733-77) var mester for denne både monumentale og yndefulde alterkalk.

Jacob Reimer I (1665-1706) skabte denne alterkande, et prægtigt stykke korpusarbejde.

Lene Reschke og Sven Hedegaard stikker hovederne sammen i planlægningsfasen (senere sprang fru Reschke fra souschefmødet, fordi hun måtte hellige sig tilrettelæggelsen af årets to store møder for samtlige bankens tilsynsrådsmedlemmer).

Af assistent Sven Hedegaard

ET MØDE BLI'R TIL

Souschefmøde mandag d. 17. april på Hotel Scandinavia, godt 400 deltagere fra morgenkaffe til natmad – således lød vor opgave, da direktionen havde godkendt Informations-Afdelingens programoplæg.

Og Informations-Afdelingens arrangementsgruppe gik i gang. Vi er 4 mand: Lene Reschke, Alice Andersen, Kai Centervall og undertegnede, som står for eller bistår ved

den praktiske gennemførelse af den interne og eksterne mødevirksomhed. – Om ikke specialarbejde, så i hvert fald et ikke-typisk arbejde i banken, som Vor Bank har ønsket at få belyst ved et eksempel.

»Man tager« pencil og papir og noterer ned: lokaler, invitationer, navneskilte, blokke, firmaflag, lysbilledapparater, ledninger, fortæring, menukort o.s.v., o.s.v., og fastlægger så den tidsmæssige rækkefølge for, hvornår tingene skal bestilles, produceres, iværksættes etc.

Med et detaljeret program under armen tog vi i vort eksempel midt i marts ud på Hotel Scandinavia, hvor vi nogle måneder i forvejen havde foretaget en foreløbig reservation af 10 lokaler og 120 hotelværelser. Sammen med bankkitchen gennemgik vi nu minutvist mødedagens forløb, hvornår mødet skulle starte, hvor mange der skulle komme, hvor de skulle være og

Søndag aften på Scandinavia. Informations-Afdelingens souschef Stig Ingerslev-Nielsen, Sven Hedegaard og Alice Andersen.

Ingerslev og Kai Centervall tømmer Informations-Afdelingens »bus«, som ustandselig er på farten til bankens møder rundt i landet.

Opslagstavlerne er medbragt hjemmefra og opsættes med assistance fra P. Jakobik, Scandinavia.

Umiddelbart før mødets start fik de i forvejen udvalgte gruppeledere en kort introduktion til opgaven af underdirektør D. Vittrup.

Mandag morgen – afbud i sidste øjeblik, Alice Andersen ordner om på bordplanen og fører deltagertavlen ajour.

hvornår, bord- og stoleopstilling i de enkelte lokaler, antal gardero-bedamer, hotellets medvirken vedr. tekniske hjælpemidler som dias-projektorer og skærme, fordeling af tobak etc.

Da alt var aftalt, ventede os det måske mindst spændende arbejde, udskrivning og afsendelsen af 432 indbydelser. Antallet var imidlertid i sig selv spændende, idet der kun var plads til 420 ved spisebordene – man må jo løbe nogle risikoer i livet. Denne gang intet problem, der kom kun 416 ja-tak svar, og vi kunne så gå i gang med at udarbejde: deltagerlister, overnatningslister til hotellet, navneskilte, gruppe-lister, gruppefordelingsplaner, nye lysbilleder i kontakt med foredrags-holderne m.v.

Det var blevet fredag, sidste arbejdsdag inden mødet – al renskrift skulle bringes i orden – men! For

Kai Centervall justerer lysbilledapparaterne i de 8 gruppelokaler.

Gustav Brock fra firmaet Informationsteknik (siddende) og Sven Hedegaard giver det omfattende AV-udstyr et sidste check.

at være særlig rationelle havde vi lånt en »Magda« (IBM MC90'er, der kan skrive, huske og slette ved hjælp af magnetkort). Men »Magda« var ikke rigtig veloplagt den dag – vi fik listerne udskrevet uden tegnsætning og store bogstaver. Og for at råde bod på manglerne, udskrev den navnene plus dem, der skulle have været slettet. Stig Ingerslev, der gennem de sidste uger jævnligt havde været henne og spørge, hvordan det gik, kom nu jævnligere og jævnligere, mens vi kun kunne sidde og vente på hek-sedoktoren fra IBM. Jo, kaffen blev drukket godt og grundigt den dag, maskinen kom først i orden sidst på eftermiddagen (jeg kan forestille mig, hvad »gamle Pedersen« ville ha' sagt om al den nymodens teknik).

Søndag eftermiddag kl. 17.00 mødtes vi så igen på Nikolaj Plads for at pakke teknikken, det mobile »Sekretariat« og listerne, der i løbet af week-enden endelig var blevet færdige. Med Kai Centervall som bl.a. »overordentlig« chauffør for bussen og dens uerstattelige indhold tog vi ud på Hotel Scandinavia for at stille det hele op og gøre klar til selve dagen: opsætning af lister, indretning af »sekretariatet«, udlægning af blokke og gruppe-lister m.v., kontrol af antal stole og borde og endelig opstilling af lysbilled-apparater i grupperummene. Folk fra firmaet Informationsteknik var ligeledes igang med at stille det meget omfattende apparatur op til billedprogrammet. Kl. 23.00 kunne vi tage hjem for at mødes igen kl. 7.00 mandag morgen, med sommer-

fugle i maven, til morgenkaffe og det sidste check, før det gik løs.

Under mødet var det ikke et problem at få tiden til at gå. Med Alice Andersen som »sekretariatschef« blev telefonen passet, tavlerne med listerne holdt ajour og deltagerne hjulpet til rette, mens inspektøren og banketchefen blev holdt løbende underrettet om »slagets gang« med hensyn til forsinkelser eller andre ændringer, der kunne have indflydelse på servering eller møblering. Kai Centervall og jeg tog os af det audio-visuelle islæt. Til formiddagens plenarmøde havde vi skaffet en elektronisk styreenhed, der kunne skifte op til 4 apparater på en gang i en i forvejen programmeret rækkefølge. Endvidere skulle der skiftes diaskassette i hver pause om eftermiddagen, og når en mikrofon ikke ville give en lyd fra sig, eller en projektor kun ville køre baglæns, måtte også det bringes i orden.

Da mødet var færdigt, middagen spist, kaffen og drinkene nydt, og de, der stadig havde plads til natmad, havde fået deres snaps, mødtes vi så igen i »sekretariatet« for at tilønske hverandre »en tak for kampen« og sammen drage et let-telsens suk – man er faktisk ved hvert møde lige spændt på, om alting klapper, som det skal.

Og nu er de godt 400 deltagere på plads, ordførende direktør Bendt Hansen på podiet, og alt er parat til gennemførelse af dagens program!

Sådan flytter EDB

Af chefplanlægger G. Fjord, leder af flytteprojektet

Blandt indflytterne i Ejby indtager EDB-Afdelingen en særstilling – ikke fordi det er vanskeligere at flytte edb-folk end andre medarbejdere, men fordi EDB-Afdelingens flytning også omfatter flytning af det centrale EDB-udstyr, der har så vital en betydning for banken.

Brugerne skal mærke mindst muligt

Allerede i december 1976 nedsatte EDB-Afdelingen en projektgruppe med det formål at få planlagt og koordineret samtlige aktiviteter i forbindelse med afdelingens flytning til Ejby.

I planlægningsfasen har der været et tæt samarbejde med Ejby II-byggeprojektet via underdirektør F. A. Melbye og via det rådgivende ingeniørfirma Birch & Krogboe.

Projektets hovedopgave er at flytte EDB-Afdelingen til Ejby på en sådan måde, at brugerne af EDB, d.v.s. filialnettets og hovedsædets medarbejdere samt bankens kunder, berøres mindst muligt.

Projektet er kort fortalt ansvarlig for flytning af

- maskinudstyr (hardware),
- kontrol og styreprogrammer (software),
- egne programmer og procedurer,
- registre/databaser,
- telefonlinier til datatransmission og
- personale.

Flytningen forventes afsluttet ved årsskiftet 1978/79.

Flytteprojektets faste stab, fra venstre chefplanlægger G. Fjord, planlægger H. Henrik Nielsen, seniorprogrammør P. Østergaard og den fast tilknyttede IBM konsulent, civilingeniør N. E. Kring.

Til de læsere, der tror, at vi på traditionel vis pakker hele »balladen« i flyttekasser på en lørdag, opstiller det igen i Ejby i week-enden og starter edb-systemerne op om mandagen fra Ejby, kan oplyses, at så enkelt er det ikke. Det ville alene tage adskillige uger at demontere maskinudstyret på Ottiliavej og installere og afprøve det igen i Ejby. I denne periode ville banken være uden edb – en umulig situation i vore dage.

Midlertidigt ekstraudstyr

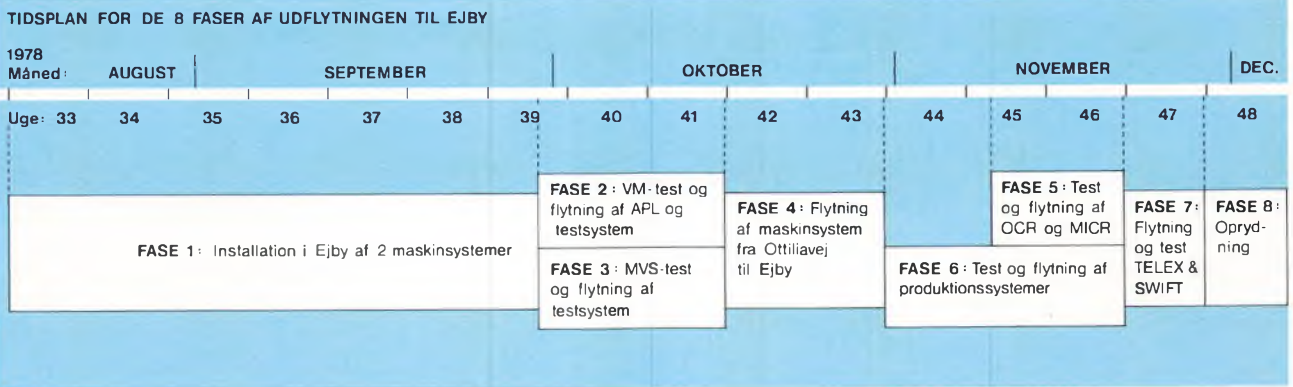
Flytningen er derfor baseret på, at IBM i Ejby opstiller 2 komplette systemer med tilhørende ydre enheder (magnetpladelagre, magnetbåndsektioner, printere, transmissionskontrolenheder, switchudstyr m. v.), inden EDB-Afdelingen går i gang.

I en periode derefter vil en række

af EDB-Afdelingens interne test-systemer successivt blive afprøvet og flyttet til Ejby. I denne periode vil de 3 eksisterende maskinsystemer på Ottiliavej blive stående og betjene filialer og hovedsæde som sædvanlig. På et tidspunkt vil et af maskinsystemerne på Ottiliavej være »ryddet« for opgaver, hvorefter det flyttes til Ejby, således at der nu står 3 maskinsystemer i Ejby.

Derefter kan de resterende meget vigtige produktionssystemer såsom on-line systemerne, bogføring-, depot-, personale-, fonds- og udlændssystemerne m.v. flyttes til Ejby. Herefter betjenes filialer og hovedsæde fra Ejby. Når flytningen dermed er tilendebragt, vil der forestå en større oprydning på Ottiliavej – her tænkes specielt på IBM's demontering af de 2 maskinsystemer, der står tilbage.

I forbindelse med udflytningen til Ejby skiftes til IBM's nyest annoncerede maskinsystem IBM 3033, der her er vist med tilhørende operatørkonsoller.

8 udflytningsfaser

Det ville føre for vidt at orientere i detaljer om de 8 hovedfaser, som flytningen er opdelt i, jvf. illustrationen. Hver af faserne er underopdelt i en række enkeltaktiviteter, der er nøje afstemt i forhold til hinanden. Ialt er defineret 52 enkeltaktiviteter fordelt på følgende typer:

- IBM aktiviteter vedr. installation af nyt udstyr eller flytning af udstyr fra Ottiliavej til Ejby. Den største af disse aktiviteter er selvsagt installationen af de 2 maskinsystemer i Ejby i starten. Denne omfatter alene opstilling af 91 maskinenheder, der er forbundet med 1258 signalkabler.

- Egne testaktiviteter, hvor EDB-Afdelingen aftester edb-systemerne på det nye udstyr, inden systemerne flyttes til Ejby.

- Store »dataflytnings«-aktive-

ter, hvor registre og databaser overflyttes fra Ottiliavej til Ejby.

- Personalflytningsaktiviteter.
- Installations- og flytteaktiviteter, foretaget af andre leverandører, f. eks. KODAK, der skal flytte filmkort-udstyr.

For at fuldende billedet skal nævnes, at en række nødvendige aktiviteter skal være afviklet, før første fase kan igangsættes.

Det drejer sig om installation af telefonlinier til datatransmission, og det drejer sig om installation og test af forsyninger (el, ventilation, kølevand m.v.), der er en forudsætning for, at IBM kan påbegynde installation af maskinudstyr.

Det bliver hektisk

Flytteperioden, der strækker sig over godt 3 måneder, bliver meget hektisk både for IBM's folk og for EDB-Afdelingens medarbejdere.

Ifølge sagens natur er det nemlig for en del således, at flytning af udstyr – og test og flytning af EDB-systemer, herunder registre, skal ske i en week-end. Det ville ikke kunne foregå en hverdag, uden at man afbrød produktionsapparatet på Ottiliavej og dermed kom til at genere brugerne.

Også aften- og natarbejde vil være nødvendigt igennem en stor del af perioden.

For yderligere at give et indtryk af, hvad projektet indeholder, skal til slut nævnes et eksempel, nemlig flytningsplanen for IBM 1287 – en enhed, der benyttes til indlæsning af OCR-ruller og dokumenter fra ikke konverterede enheder og fra hovedsædet.

Når 1287'eren flyttes fra Ottiliavej til Ejby, skal IBM bruge 48 timer til demontering, transport, opstilling og test.

Det er derfor planlagt at påbegynde demonteringen fredag d. 3. november kl. 21, når fredagens OCR indlæsning er afsluttet.

Om alt går vel, vil IBM være færdige med opstilling i Ejby søndag d. 5. november kl. 21.

Bankens eget testteam vil derefter søndag aften/nat afteste 1287'eren og dens forbindelse til computeren med bankmateriale (ruller og dokumenter) og sammenligne resultaterne med en forudgående prøvekørsel på Ottiliavej.

Testteamet er forberedt på at fortsætte natten igennem, hvis der skulle opstå problemer, idet 1287 skal benyttes til indlæsning i Ejby mandag d. 6. november kl. 17.

En hård tårn – men absolut nødvendig.

50 år og det skal skrives

Rigtigt brugt er afbetaling et samfundsgode, siger underdirektør Richard Jensen

Af Stig Andersen

Underdirektør Richard Jensen har lidt mere på samvittigheden end de fleste. Skal straks nævnes to ting, må det blive: 50 år i Handelsbanken den 11. juli og en væsentlig indflydelse på opdragelsen af den

danske befolkning til at »købe på kridt«.

Og når han nu her foran sit store jubilæum og sin pensionering fra banken den 1. februar 1979 gør tingene lidt op, giver hverken det ene

eller det andet ham dårlig samvittighed.

Hvis vi tager det med de 50 år på den samme arbejdsplads først, har Richard Jensen denne definition: Jeg har altså kunnet holde Handelsbanken ud i 50 år – og Handelsbanken har kunnet holde mig ud. Det betyder, at der har været en vis balance i forholdet. Derfor må jeg betragte 50 år i banken som noget positivt.

Menneskekundskab

Der opstår et meget specielt forhold til en virksomhed, hvor man har arbejdet i 50 år. Man føler et tillidsforhold. Selv om man gennem årene på tidspunkter har følt, at ens udvikling ikke gik stærkt nok, så har der aldrig været tvivl i sjælen om, at man hørte til i banken, og at man var glad for arbejdet i banken. Et sådant forhold til sin arbejdsplads efterlader nogle gode minder, og når ens virke som mit har formet sig varierende, så har det også givet mulighed for at komme i besiddelse af menneskekundskab og i det hele taget kendskab til mennesker og livet. Det er noget meget positivt, og noget, som man – forhåbentlig da – kan bruge, som noget, man kan leve videre på.

Ovenstående var Richard Jensens svar, da vi bad ham om at sige »noget klogt« om det usædvanlige at have arbejdet i den samme virksomhed i 50 år. Og netop det med tilliden til de mennesker, som man arbejder sammen med i det daglige, det er noget, man ikke kan undgå at bemærke, når man sidder et par timer sammen med Richard Jensen og taler med ham om hans

placering i køen på livets landevej. Det betyder noget for ham, for netop i tilliden, den gensidige tillid, ligger muligheden for at føle sig fri og respekteret og at få lov til at udfolde sig.

Et vendepunkt

Og nu vi er ved livets landevej, så var den i 1959 lige ved at føre Richard Jensen og hans familie til Færøerne som bankdirektør der. Det blev nu ikke til noget, men alligevel blev 1959 et afgørende år for Richard Jensen. Efter i en lang årrække at have arbejdet i forskellige af bankens afdelinger i københavns-området, sidst syv år i St. Kongensgade Afdeling – syv meget lærerige år, som Richard Jensen selv siger – blev han direktør for Diskontoselskabet af 1935, og her kommer altså Jensens arbejde med at lære danskerne at købe på afbetaling ind i billedet. Diskontoselskabet var 100 procent ejet af banken, men kørte som helt selvstændig virksomhed, og selskabets opgave bestod i finansiering af afbetalingskontrakter.

Det var som nævnt i 1959. Altså på et tidspunkt, hvor Danmark og danskerne var på vej ind i de glade 60'ere. Der begyndte at stå velstand på alt, hvad vi beskæftigede os med, og der var ikke den nabo i kongeriget med respekt for sig selv, der ikke skulle have – f.eks. en bil. Men naturligvis på afbetaling. Og det var altså som direktør i Diskontoselskabet, at Richard Jensen lærte danskerne, at man skam ikke blot kan »få skrevet« hende hos købmanden og i ismejeriet, men også hos bilforhandleren.

– Det er altid en opgave for en bankmand at hjælpe folk, siger Richard Jensen. Igennem mine 50 år i banken har mit arbejde altid bestået i at »få tingene til at køre rundt« – og dette ikke fordi vi i Diskontoselskabet hovedsagelig finansierede bilkontrakter. Den nære kontakt med bankens kunder fik jeg for alvor, da jeg fra 52 til 59 arbejdede i St. Kongensgade Afdeling. Der lærte jeg også en anden væsentlig ting, nemlig at når man gi'r en kunde en kredit, så skal man

Den 11. juli kan underdirektør Richard Jensen se tilbage på 50 år i bankens tjeneste.

gi' den på en positiv måde. Kunden skal ikke involveres i de betænkkeligheder, man eventuelt har haft ved at give kreditten.

Ændret syn

– Det at købe på afbetaling var ikke rigtig fint, hvis vi går 20–30 år tilbage, fortsætter Richard Jensen. Men det kom med det økonomiske opsving og med de langvarige forbrugsgoder, biler, fjernsyn, vaskemaskiner osv.

– I starten var bankerne ikke særlig glade for at finansiere bilkøb. En bil var luksus, derfor var der også ofte forbundet en vis risiko med en sådan finansiering. Det betød, at bilerne i høj grad blev finansieret via det »grå« pengemarked, og det er faktisk derfra, den forholdsvis høje rente på bilfinansiering stammer, siger Richard Jensen. I dag finansierer bankerne bilkøb på lige fod med alle andre forbrugsgoder – og det normale vil sikkert blive, at praktisk taget alt bilkøb i nær fremtid finansieres direkte via bankerne.

Richard Jensen opfatter afbetalingssystemet som noget positivt. For, siger han, det har sat mange

mennesker i stand til at få ting, som jo virkelig har vist sig at være til stor lettelse i hverdagen. Og det har givet virksomhederne mulighed for at rationalisere produktionsapparatet, sætte en serieproduktion i gang.

– Afbetaling kan naturligvis have sat sit præg på udviklingen af det såkaldte konkurrencesamfund, og muligheden for at købe over evne eksisterer. Men de positive ting opvejer de negative. Bl.a. har det sat folk i stand til at købe »kontant« uden at blive presset af en sælger. Jeg føler, at jeg gennem mit virke har været med til at gøre noget fornuftigt ved at give køberne nogle bedre muligheder. Brugt på den rigtige måde er afbetalingssystemet absolut et samfundsgode, fastslår Richard Jensen.

En indrømmelse

I 1972 ophørte Diskontoselskabet sit virke, og dets funktioner flyttedes over i banken. Richard Jensen flyttede med, blev underdirektør og sidder i dag i Kreditkontorets ledergruppe. Men hvordan har han det egentlig selv med »det at købe på afbetaling«.

– Ja, jeg er jo vokset op i en tid, hvor man ikke gjorde sådan noget, så faktisk har jeg ikke noget på afbetaling, indrømmer Richard Jensen. Og i nogen grad har jeg måske nok været »godt dum«. Og mine børn – jeg har fire af dem – de er da også opdraget til at spare op før de køber. Og jeg råber ikke hurra, når jeg hører, at nogen af dem køber på »kridt«.

– I hver fald skal man ikke låne til det daglige forbrug.

Ved Esther Haugaard

DANMARKS LÆNGSTE STAFET-LØB foregik i Århus den 16. april. Naturligvis stillede HIF-Århus med både et dame- og et herrehold.

Vore damer, der løb 5×10 km, blev nr. 14 af 35 hold i tiden 4.39.02.

Herrerne løb 10×10 km, og HIF-holdet blev for 3. år i træk bedste firma-hold med en placering som nr. 13 af 80 startende hold, tid 6.57.16.

LANDSMESTER I BADMINTON.

Holstebro Filialens dygtige badminton-spiller Birgit Ahle blev ved et landsstævne inden for firma-idræt i A-rækken landmester med en finale-sejr over Hanne Keller, Næstved, 11-6, 11-5.

DER SKER EN MASSE I HANDELSBANKENS SPORTSFISKERKLUB.

Den 8. april afvikledes klubbens »H.S.K. Mesterskab 1977« på Øresund med deltagelse af 14 sportsfiskere, der kæmpede indbyrdes om den største samlede fangst – målt i kg.

Nr. 1 blev P. V. Madsen, Møntbeholdningen, men 4,9 kg, nr. 2 en gæst med 3,9 kg og nr. 3 Mogens Hammering, Fordelingscentralen, med 2,5 kg.

I maj har der været morgentur fra Smidstrup Strand og hornfisketur med M/S Peder Most fra Helsingør samt i juni en aftentur for hele familien til Sølerød Naturpark (aborrer, skaller m.v.)

I lighed med sidste år sender foreningen et hold til Falsters Internationale Havfiske Festival, som afholdes fra Stubbekøbing 29.-30. juli. Og foreningen vil invitere sportsfiskere fra hele banken til et nyt H.S.K. Mesterskab den 23. september med M/S Pernille fra Gilleje.

BRIDGEAFDELINGEN. Sæsonen 1977/78 afsluttedes med en festlig aften den 17. april, hvor den afgående formand, Folmer Christoffersen, kunne uddele præmier for vinterens turneringer.

Resultaterne blev følgende:

A-rækken: nr. 1 Sonja Boysen – Else Jeppesen, nr. 2 Inger Damm – Till Kjeldsen-Rasmussen, nr. 3 Ole Bisgaard – John Lund.

B-rækken: nr. 1 Herluf Jensen – Lis Jensen, nr. 2 Erik Birkebæk – Kirsten Birkebæk, mens 3. pladsen deltes af Elly Hoffmeyer – Edith Frederiksen og Henrik Baaner – Steffen Schleimann.

C-rækken: nr. 1 Poul Mortensen – Karen Larsen, nr. 2 Birgit Christoffersen – Folmer Christoffersen, nr. 3 L. S. Sørensen – G. W. Jensen.

Der holdes nu sommerpause. Den nye sæson starter mandag den 11. september.

VESTKYST-LØBET. Fra Varde fortæller Jens Nielsen, at 13 af filialens medarbejdere og 10 fra Esbjerg Filialen deltog i årets Vestkyst-løb på 9,5 km ad stierne omkring Esbjerg Stadion. Trods bagende sol gennemførte alle vore løbet, der havde 3.500 deltagere.

Fra venstre, bagerste række: Johnny Sørensen fra Esbjerg, og fra Varde Filialen Jes Kjær Nielsen, Jørgen Rossen Driessen, Jens Kr. Nielsen og Ejvind Dahl Nielsen. Forrest: Karen Bohnfeldt Nielsen som gæst og fra Varde Filialen Anne Grete Andersen, Anna Kier Pedersen, Karin Rosenberg og Anne-Grethe Pedersen.

MOTIONSCYKELLØBET »AMAGER RUNDT«. Det 42 km lange løb fandt sted søndag den 22. maj. Blandt 10.000 deltagere var 105 fra Handelsbanken, alle med blå trøjer, hvide bøllehatte og blå balloner på cyklen.

John Dam, Sundby Afdeling, beretter: – Vi fra banken mødtes til morgenkaffe i Tårnby Park, Christianshavn, Holmbladsgade og Sundby – ingen af afdelingerne var store nok til at rumme os alle.

Kl. 9.30 stillede vi ved startstedet, Amagerforbrænding, og fra kl. 9.42 sendtes hvert 3. minut et hold på 75 mand afsted. Ved Handelsbank-starten kom speakeren med nogle kvikke bemærkninger om bankens deltagelse. Indtil Dragør fulgtes vi nogenlunde ad – en prægtig blå kolonne på 3-400 meter af ensklædte KHB'ere. Senere var vi splittet lidt mere op efter kondital, men alle nåede målet inden for tidsfristen.

Godt 100 fra Handelsbanken deltog i Amager Rundt, men vi blev overgået af de lokale, idet Amagerbanken traditionen tro stillede med det største hold.

På Dragørhavn fik vi den første svalende pilsner fra vor forsyningsvogn (pengebil med betjent stillet til rådighed af banken), og flere steder på ruten uddelte vi nøgleringe og bolde til tilskuerne.

Efter løbet cyklede KHB'erne til Amager Strandpark, hvor Sundby Afdeling havde sørget for øl og håndmadder. En dejlig dag med masser af frisk luft, god motion og i selskab med glade kolleger, slutter John Dam.

»BORUPS ALLE-Mesterskabet« – eller som Frederiksberg-pressen skrev: »årets store idrætsbegivenhed på Frederiksberg, BM i fodbold«. Denne festlige og fornøjelige sag blev afviklet på Duevejens skole tirsdag den 23. maj som en uhøjtidelig kappestrid mellem de forretningsdrivende omkring Borups Allé og Nordre Fasanvej med kondivand og galopkringle som præmier og tredie halvleg henlagt til M. G. Petersens Familiehave. Det var Handelsbankens Peter Sørensen og Leif Madsen fra Borups Allé Afdeling, der var initiativtagerne, og de to bankfolk husede megen virak for det fornøjelige arrangement.

HIF's HÅNDBOLDSPILLERE HOS D N C. Der var jubel i håndbold-afdelingen, da vi i januar modtog invitation fra håndbold-afdelingen i Den norske Creditbank, til dyst i Oslo i week-enden den 15.-16. april.

Med oppakning, godt humør og forventninger mødtes 12 dame- og 12 herrehåndboldspillere, HIF's formand Benny Bang og næstformanden Carsten Rasmussen ved Oslo båden med afgang kl. 17. Ingen fik brug for de indkøbte søsygetabletter. Kattedag var blikstille, kahunterne – med eller uden køjer – var hyggelige, maden dejlig, og feststemningen i restauranten høj. Men de fleste gik dog tidligt til køjs, da vi jo næste morgen skulle anløbe Oslo kl. 9.00. Vore norske venner modtog os på kajen og kørte os til Hotel Scandinavia, hvor vi blev fordelt på flere etager. Formiddagen gik med en shopping tur på Carl Johan, og vi fik et lille indtryk af det norske prisniveau: 13,25 for et tyndt glas fadøl på Wessel's Kro. Vejret var »kjæmpe-

Os, der var i Oslo: fra venstre bagerst: Marianne, Janne, ego (:Esther), Rudi, Winnie og Dina. Forrest: Lisbeth, Bodil, Ellen, Vibeke, Lisbeth og Kirsten.

Man strækker benene og nyder udsigten over de »mindre« norske fjelde.

dejligt«, og efter turen gik vi tilbage til hotellet til frokost incl. norsk vand.

Så begyndte alvoren. Vi kørte til Trassopshallen, 5 km fra centrum, hvor vi damer skulle dyste først, men nok engang måtte vi efter 2 x 25 min. erkende, at de norske damers kondition var bedre end vores. Det kostede os en brækket lillefinger, et par vabler, masser af luft og et nederlag på 7-5, men »kindrødt« sparede vi resten af dagen.

Vore herrer gik det bedre, ja, de lavede nærmest lidt af en opvisning, ganske vist hilste de lidt rigeligt på det gule kort, men de løb af med sejren 29-16.

Efter kampen kørte vi tilbage til Hotel Scandinavia, skiftede udseende og spadserede ned til Hotel Bristol, hvor vi fik en dejlig festmiddag. Der blev overrakt blomster til anførerne for de to vindende hold, og Benny Bang takkede og

udtrykte glæde over den fortsatte interesse for disse skiftende besøg, som er med til at skabe norsk-danske venskabsbånd. Han overrakte vore venner Handelsbank-slips og -tørklæder.

Derefter gik dansen det meste af natten, men naturligvis mødte alle »friske« næste morgen til sight-seeing 70 km nordover til Den norske Creditbank's Uddannelsescenter.

Centeret lå i pragtfulde omgivelser. Vi blev budt på en skøn frokost og fik alle overrakt en »sjov lille trolld« i klar glas fra Hadelands Glassverk.

Efter en frisk gåtur i de »mindre norske fjelde« (konditionen havde vi jobruget om lørdagen) gik busturen tilbage til Oslo, under »sang og latter«, ad de snoede fjeldveje med sneen, udsigten og skihopbakkerne nåede vi velbeholdne ned til Oslo båden.

Det ene af Nordborg Filialens to deltagende hold: Joan Hald, Lillian Grau, Kai Sørensen, Hanne Kristensen og Anne Marie Petersen.

HANDELSBANK-CUP. Under »Fest i by«-ugen i Nordborg i maj havde Nordborg Filialen for tredje år i træk arrangeret fodbold dyst mellem alle nordalsiske firmaer. 25 hold fra 20 virksomheder deltog, og den af banken udsatte vandrepokal blev vundet af Als Motor.

HANDELSBANKENS IDRÆTSDAG. Over 1.100 har meldt sig til årets Idrætsdag den 26. august i og omkring Brøndbyhallen – et endnu større tal end sidste års rekorddeltagelse.

HIF's BADMINTONSTÆVNE KØBENHAVN-PROVINSEN, Esbjerg 8. april. Det meget vellykkede stævne havde 197 deltagere, inddelt i grupperne A, B og C efter styrke. Efter en føring på 4-1 til Provinsen vandt København med 6-5 i yderst spændende kamp. Vinderne var:

A-RÆKKEN, turneringsspillere

Herre single: 1. John Larsen, Slagelse.
2. Claus Madsen, København.

Dame single: 1. Birgit Ahle, Holstebro.
2. Hanne Jensen, København.

Herre double: 1. Jens Andersen / Poul Lindschouw, København.

2. Claus Madsen / Jens Balle, København.
Dame double: 1. Birgit Petersen, Sønderborg / Mette Tiedemann, Aabenraa.

2. Connie Fälling / Jette Simonsen, Kbh.
Mix double: 1. Niels Chr. Borg Lauritsen, Brabrand / Inger Jensen, Køge.
2. Niels Nordestgaard, Aarhus / Birgit Ahle, Holstebro.

B-RÆKKEN, motionister

Herre single: 1. Henrik Habeck, Nordborg.
2. Per Dybsø Pedersen, Holstebro.

Dame single: 1. Inger Marie Jensen, Køge.
2. Connie Fälling, København.

Herre double: Kaare Laursen / Thyge Nielsen, Aarhus.

2. Børge Petersen / Ove Nicolaisen, Esbjerg.

Mix double: 1. Erik Helsinghoff Jensen / Lene Riis, Nyborg.

2. Kjeld Wolff Madsen, Horsens / Anette Eskildsen, Aarhus.

C-RÆKKEN, begyndere

Herre single: 1. Karl K. Serup, Struer.
2. Kai Haugaard, Aarhus.

Dame single: 1. Sonja Jensen, Esbjerg.
2. Jytte Jacobsen, Esbjerg.

Herre double: 1. Tom Ryss Christensen / Aage Sørensen, Viborg.

2. Johnny Jensen / Henrik Carlsen, Kbh.

Dame double: 1. Dorte Jensen / Vibeke Aarsø, Køge.

2. Mette Andersen / Erika Paulsen, Sønderborg.

Mix double: 1. Erling Lausen / Mette Andersen, Sønderborg.

2. Jens Kristian Haubro / Else Marie Jensen, Holstebro.

Når det syder i kaffestuen

Af Stig Andersen

On-line er et fremskridt – men giver problemer i en overgangsperiode

Det syder lidt mer end før, når der er kaffe i frokoststuerne rundt om i bankens enheder. Det sker også, at elementerne koger over.

Det har noget med on-line-systemet at gøre. Det har noget at gøre med, at vi alle er mere eller mindre vanemennesker. Det har også noget at gøre med, at vi alle har en ide om, hvordan vi gerne vil udføre vort arbejde. Og at vi nu har fået et nyt »nymodens instrument«, som både kunderne og vi skal vænne os til. Banken har gennemgået større forandringer i tidens løb end indførelsen af on-line-teknikken, men det er ikke sket så tit, at både kunden og vi skal indpasses i det nye system samtidig.

Måske kan man kalde det frustrationer, det, der kommer til udtryk i frokoststuerne. Men om disse såkaldte frustrationer er udtryk for et reelt problem, kan diskuteres. At on-line-teknikken er et væsentligt fremskridt både for kunderne og for bankens medarbejdere, er der ikke så meget tvivl om. Det har nok mere at gøre med, at vi skal lære at bruge on-line-teknikken rigtigt.

Det var det nærmeste, vi kom en konklusion, da vi netop lod to fra banken diskutere on-line-systemet og de problemer, et sådant system kan give i en indkøringsperiode. De to var fuldmægtig Peder Kristensen, Randers Filialen, og underdirektør i hovedsædets Administrations-Afdeling, Boris Kreilgaard.

Ordet var frit en times tid. Det

behøver ikke løse nogen problemer. Men det kan gi' en fornemmelse af, at man ikke er alene, hvis man er en af dem, der sidder i kaffestuen og syder lidt.

Peder Kristensen lagde for: Vi er blevet svagere i den direkte kontakt med kunden. Det handler om at sælge, og den måde, vi sælger på i dag, mener jeg ikke er den rigtige. Ofte foregår det i forbindelse med, at en kunde skal have et lån. Når kunden så skal skrive under på dette lån, ja, så stikker vi ham en kontrakt til børneopsparing eller selvpensionering og siger: Tag lige og skriv her. Vi skal frem til, at vi lissom lærer kunden noget bedre at kende, således at vi hen ad vejen kan definere hans eksakte behov. Jeg tror, vi på langt sigt er bedst tjent med at give kunden den vare, han reelt har brug for. Det er ikke kun et spørgsmål om at få nogle større tal på bordet og nogle flere konti i skuffen.

Spørgsmål: Mener du, at on-line-systemet medfører, at kunderne får en dårlig service?

Peder Kristensen: Nej, jeg synes ikke, vores service er blevet ringere, for vi er blevet hurtigere til at hente oplysninger hjem til gavn for kunden og os selv. Men jeg synes på den anden side heller ikke, at servicen er blevet bedre, siden vi har indført on-line. Og det har noget at gøre med vores ressourcepolitik.

Vi kan ikke forbedre vores service, hvis vi hele tiden skærer ressourcerne ned. Og her mener jeg, at banken gør en fejl, fordi den i for høj grad forsøger at spare sig ud af de omkostninger, der er forbundet med on-line-systemet, i stedet for at tjene sig ud af dem. Hvis det fortsætter, mener jeg det vil være til skade for vores kundebehandling, og på længere sigt for bankens indtjeningsmuligheder.

Kreilgaard: Når vi taler om indførelsen af on-line-systemet, taler vi om store millionbeløb. Og når man ser en ide i at investere disse man-

ge penge, så skal man også kunne retfærdiggøre denne investering. Da vi i sin tid besluttede os for on-line, skete det jo på baggrund af nogle kalkulationer, der sagde, at vi kunne opnå en rationaliserings-gevinst. Det er tal, som vi må stå til regnskab for. Og vi har også meget tydeligt konstateret, at disse besparelsesmuligheder er til stede. Det kan vi se på vore tal, og vi kan se det på en lang række reaktioner ude fra enhedsnettet.

PEDER KRISTENSEN

»Det skal være menneskene, der styrer maskinerne, ikke omvendt«.

Besparelserne er den mere konkrete del af sagen. Så er der spørgsmålet om kundebehandling. Vi har fra flere sider i banken fået at vide, at der ikke er tilstrækkelig tid til at »pleje« kunderne. Men netop derfor har vi også gjort nogle ting, som skal hjælpe enhedsnettet. Som et eksempel kan jeg nævne den nyoprettede Erhvervs-Afdeling, som jo netop effektivt er et tilbud til hele erhvervssektoren, et sted, hvor man fra alle steder i banken kan trække på en virkelig ekspertise. Netop det at kunne stille en virkelig ekspertise til rådighed for sine kunder, det kalder jeg første-klasses betjening.

Ser vi på privatkunderne, har vi bl.a. indført gebyr for en række service-ydelser. Det har givet et

meget kraftigt fald i antallet af ekspeditioner og er således med til at afhjælpe arbejdspresset for den enkelte i enhedsnettet, således at ressourcerne kan bruges til relevant kundebetjening.

Hvis nogen føler problemer ved on-line, så tror jeg, det har noget at gøre med det miljø, man skal arbejde i, at on-line-miljøet i en periode vil være noget fremmed, men at det kun er et spørgsmål om tid, før man er dus med det – og at

BORIS KREILGAARD

»Jeg indrømmer det er en djævelsvær kommunikation«.

alene den omstændighed vil løse problemerne.

Peder Kristensen: Det er klart, at mange i starten vil stå fremmedgjorte overfor et system af de dimensioner, vi taler om. Men på langt sigt tror jeg alligevel ikke, vi vil opnå noget med on-line, hvis vi i takt med, at vi bli'r dus med systemet, bliver færre og færre. De virkelige fordele kommer først den dag, vi virkelig føler ressourcer frigjort til en bedre kundebetjening.

Kreilgaard nævnte, at der er indført gebyr for nogle serviceydelser. Det opfatter jeg ikke som noget positivt, men tværtimod som noget negativt, der ikke bedrer vort forhold til kunderne. Men jeg vil gerne understrege, at det ikke har no-

get med selve on-line-systemet at gøre. Vore redskaber er gode nok, vi mangler blot tiden til at bruge dem rigtigt. Vi har et godt system, men besparelsen bliver tvivlsom, efterhånden som der puttes mere og mere over på dette system, uden at banken samtidig giver en effektiv uddannelse i brugen af systemet.

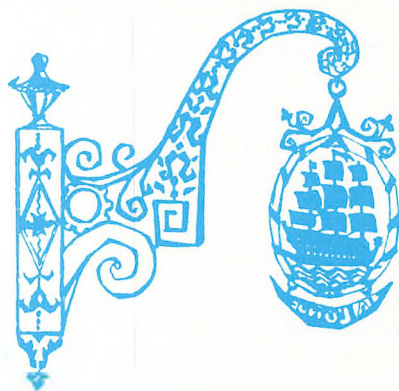
Kreilgaard: Vi har fået mere arbejde påuddet af det offentlige, der er visse ting, der er presset ned over hovedet på os. Det er i høj grad med til at belaste enhederne, men det er noget, vi ikke kan komme udenom.

Spørgsmål: Frustrationerne – hvis vi skal kalde dem sådan – er det noget, der giver sig udslag i surhed på systemet eller i surhed overfor hinanden?

Peder Kristensen: Det giver surhed overfor on-line-systemet. Og det skaber, tror jeg, en konflikt mellem enheder og hovedsæde, en fornemmelse af, at hovedsædet prøver at presse noget ned over hovederne på os.

Kreilgaard: Jeg tror, du er inde på noget væsentligt. Der ligger noget fantastisk psykologisk i, på den ene side enhedsnettets opfattelse af, at hovedsædet trækker noget ned over hovederne på dem, på den anden side hovedsædets opfattelse af, at enhedsnettet ofte modtager tingene i en lidt negativ ånd. Her ligger en meget stor udfordring for enhedscheferne. For jeg kan godt forvisse om, at alt hvad der sendes ud herfra, det sendes i den bedste mening. Men jeg indrømmer, det er en djæ-

velsvær kommunikation. Det værste, der kan ske, er imidlertid, at en eventuel grøft mellem hovedsæde og enhedsnet gøres dybere. Vi må li'ssom alle ha' pligt til at forstå, at vi trods alt alle trækker på samme hammel.

Hændt i Nyhavn

I Danmark bliver der samlet ind til både dette og hint, og ofte foregår sådanne indsamlinger jo ved mærkesalg.

Ikke desto mindre var vor overraskelse stor, da vi (en flok medarbejdere fra Gammeltorv Afdeling, der havde frokostpause på FIRS-kursus) i Nyhavn blev stoppet af to små gutter, der solgte mærker!

Hvorfor nu det?

Såmænd fordi det var klistermærker fra Handelsbanken, der blev faldt!

Til orientering kan iøvrigt oplyses, at priserne var som følger:

Store mærker	kr. 1,00 pr. stk.
Mellemstore mærker	kr. 0,50 pr. stk.
Små mærker	kr. 0,25 pr. stk.

Vi fik et billigt grin og blev enige om, at de gutter ihvertfald nok skulle blive til noget. *Bjarne Allerellie*

Nærbilleder

Af Knud Meister

Thomas Bjerregaard

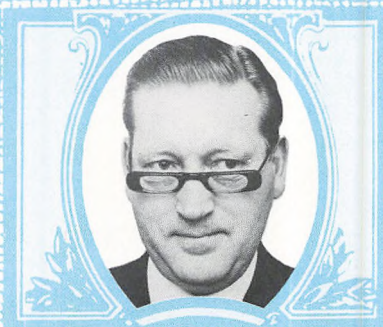
Man kan ikke se på den venlige Thomas Bjerregaard, at han engang har været kanonkommandør med ret til særlige lejligheder at af fyre en 203 millimeter Hau-bitz'er. Men sådan er det. Da lægesønnen fra Hellerup aftjente sin værnepligt, var artilleriet hans våbenart og sergentskolen hans øjeblikkelige skæbne. Som 17-årig realist fra Aurehøj Gymnasium var han blevet elev i Handelsbanken, og bortset fra et kort åremåls udflugt til udenrigstjenesten (han var bl.a. assisterende handelsattaché ved ambassaden i Paris) er Bjerregaard forblevet Handelsbanken tro og har, ikke mindst gennem sit virke på Investerings-områdets udlandsfront og som direktionssekretær, kvalificeret sig til den direktørpost ved Copenhagen Handelsbank International S.A. i Luxembourg, som han tiltrådte 1. maj. Med sin søde kone og pigerne Michala, 8, og Marie-Louise, 5, drager Bjerregaard ned til sit spændende job, når lokalerne i den nye bank er blevet indrettet og der er fundet husly til de medarbejdere, der udsendes fra Handelsbanken.

Per Kristensen

Når håndværkerne i Lidenlund er færdige med ombygningen af et hus, der ligger lige over for pastor Swolms kirke, skal Handelsbankens nye afdeling åbne, og Per Kristensen fra Krstrup-Afdelingen bliver dens chef.

Lidenlund, kendt fra Gantriis' tegneserie, er, som man vil vide inspireret af tegnerens hjemby, Lemvig, og Per Kristensen glæder sig til det nye job, – også fordi han stammer fra Skive, har tilbragt 8 år i Øst-Jylland og nu skal vende hjemad, vestpå. Som ætling af en landmandsfamilie søgte den nu 34-årige Per Kristensen efter skoleårene ind i Landbobanken i Skive og kom til Handelsbanken i Randers otte år efter. En overgang fungerede han i Langå sammen med den nye medarbejderrepræsentant i bankens bestyrelse, Axel Vang. 1971 blev han leder af Krstrup-Afdelingen. I fritiden er han gymnastikinstruktør, leder af Randers gymnastiske Forening og selv meget aktiv gymnast. I Lemvig vil han gerne dyrke sin gamle hobby: sejlsport sammen med sin kone og børnene Mette og Henrik.

Peter Rohde

Der var forrygende travlt i Ordrup Afdelingen, da en kunde pludselig masede sig hen til skranken og lagde et stykke papir foran kasserer Peter Rohde. Da der kom en lille pause i arbejdet, kikkede Rohde på papiret. Der stod: »Jeg har beundret Deres hurtige måde at ekspedere på. Venlig hilsen!« – –

Når sligt sker, er dagen redet for en bankkasserer, men forøvrigt er Peter Rohde ikke uvant med komplimenter, og det skyldes, at han selv kan lide mennesker og holder af sit job. I 20 år har den nu 57-årige bankmand virket i Ordrup og kender alt og alle derude.

Peter Rohde kom til Handelsbanken i 1938 og har været omkring St. Kongensgade, Holmens Kanal og Klampenborg, inden han kom til Ordrup Torv. På hele denne færd tog han sit smittende humør med, og som passioneret amatørmusiker (vibrafon) holder han sig ung og tilfreds. Samspil er for ham noget væsentligt. I banken gælder det samspillet med kunderne i, hvad man i Ordrup kalder: Rohdes Hjørne!

Prokurist Henning Clausen og assistent Maria Eggers fra OU-Kontoret beretter på konferencen om arbejdet med »praktisk« OU.

OU-konference på Uglemose

OU må ikke skrinlægges i banken – det syntes klart at være opfattelsen hos den kreds på ca. 20 personer, som af OU-styregruppen var sammenkaldt til en 1-dags konference om OU den 22. maj.

Vicedirektør Bendt Iversen sagde i sin velkomst, at formålet var dels at gøre status over det hidtidige OU-arbejde og dels at diskutere

re rammer for den fremtidige OU-indsats.

Det er nu snart en halv snes år siden, at banken introducerede OU, Organisations-Udvikling, ved en større kursusrække for lederne.

»En organisation er altid på vej«, og ifølge OU-filosofien er den på den rette vej, hvis ledelsen tilstræber at motivere medarbejderne, satser bevidst på motivationsfaktorerne. Resultat:

Skjulte arbejdsreserver drages frem, produktiviteten øges, og arbejdsklimaet bedres.

Begreber som jobberigelse, ansvarsforøgelse, medansvar og gruppeansvar svirrede i luften, og der blev sået en sæd, som dog i vor store organisation har måttet få ulige vækstbetingelser.

I 1972 iværksatte OU-styregruppen ved OU-kontoret et dyberegående OU-

forsøg i 5 afdelinger, som havde vist sig meget interesserede i OU. Og igenem de sidste 5 år har OU-Kontoret arbejdet stille, men støt, og har haft kontakt med henved en tredjedel af bankens enheder.

Alle konferencedeltagerne, chefer og medarbejdere, har været involveret i praktisk OU i den forløbne tid og havde baggrund for at deltage i drøftelserne.

En rapport med indstilling om OU i fremtiden er nu afleveret til direktionen, og vi regner med at kunne vende tilbage til emnet i et af de nærmeste numre.

Ved overrækkelsen på Københavns rådhus ses fra venstre Sv. Aage Jacobsen, formanden for civilforsvarskommissionen, overborgmester Weidekamp, King og Dankelev.

Hæderstegn fra Civilforsvaret

Pens. kontorchef Sv. Aa. Jacobsen, Valuta-Afdelingen, samt Aage Dankelev og Karl Johan Hansen (King) fra Teknisk Afdeling har fået tildelt Kong Frederik IX's hæderstegn for 25 års god tjeneste i Civilforsvaret. I realiteten har de 3 gjort tjeneste helt fra 1939, hvor Sv. Aa. Jacobsen blev leder af bankens luftværn, der ydede en energisk indsats under besættelsen.

Fuldmægtig Leif Albrechtsen, direktør Ole Beck fra Ekko-Rejser, bestyrer Jens-Egon Nyborg og direktør Harry Larsen, Dansk Annoncør-Forening.

Åbent hus i Kultortorvet den 23. maj

Vi har fået 6 frontterminaler imod hidtil 3 kasser, fortæller bestyrer Nyborg. Det er velfungerende og var hårdt tiltrængt, nu har vi fået langt bedre muligheder for en hurtig ekspedition af de ikke-kontoførende »strøg-kunder«, som vi med vores beliggenhed har mange af. Afdelingen har fået komplet inventarsanering i ekspeditionslokalet og tilfredsstillende lokaleforhold for afregningssektionen.

Ved frontterminalerne ses Margit Kjærgaard, Per Finsted, Marianne Madsen og i baggrunden Steen Therlev.

Til erindring om det gamle udseende havde personalet ladet dette fotografi indramme til ophængning i afdelingen. Fra venstre assistenterne Bent Ljungdahl og Karin Bratlien, bestyrer G. Schellerup-Larsen og elev Lise-lotte Laier Andersen.

Det er såmænd blot den sidste justering af dørgrebene, Bygningskontorets allestedsnærværende arkitekt Gretha Zuschlag er i færd med at foretage.

I Østerbro Afdeling den 26. maj

Der var fest og glæde i afdelingen, da man kunne præsentere banken efter den gennemgribende ombygning. Mest iøjnefaldende er flytningen af indgangspartiet væk fra det meget trafikerede hjørne med gennemkørselstrafikken ved Østerbrogade. Nu går kunderne ind fra facaden på Triangelen, der har et langt venligere præg. Indenfor er arbejdspladserne blevet langt mere hensigtsmæssige for afdelingens 20 medarbejdere.

Sølvtorv den 12. april

Vi havde et meget livligt fremmøde af gratulanter, da vi udadtil markerede, at moderniseringen af banklokalet i stueetagen i forbindelse med afdelingens omlægning til on-line systemet var overstået, beretter Sølvtorvs souschef, kontorchef Søren Jensen.

– Vi, der har vort daglige virke i afdelingen, er nok enige om, at det alt sammen er meget nydeligt, men at lidt af den hidtidige hygge er forsvundet nu, hvor den nye skranke deler lokalet på langs, så det – som en kunde udtrykte det – ligner en »rigtig« bank. Desværre har det ikke været muligt at gøre lokalet større – så vi har sikkert fortsat – som en anden kunde har udtrykt det – uofficiel Danmarksrekord i bankforretninger pr. kvadratmeter, slutter Søren Jensen.

Fra venstre kontorchef Søren Jensen, afdelingsdirektør Børge West, assistent Ellen Rasmussen og direktør Einar Petersen, begge fra Landbrugslosteriet, og statsaut. revisor Jens Kurt Hansen.

Store Kongensgade den 14. april

I over et halvt år stod ombygningen på af afdelingens store ekspeditionslokale. Adskillige gange i ombygningsperioden måtte medarbejderne flytte deres arbejdsmateriale, og der blev bl.a. lavet midlertidig slidsk og forunderlige ringeanordninger, når udsynet blev spærret. Men personalet og kunderne tog besværlighederne med godt humør, og humør prægede også den 14. april, hvor

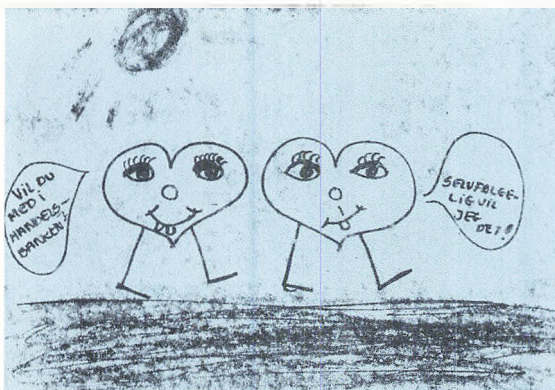
man havde en vældig tilstrømning af gæster. En stor forbedring er installation af ventilationsanlæg, og desuden har indretningen af arbejdspladserne skabt bedre mulighed for at arbejde på gruppebasis.

Fra venstre: Fabrikant Poul Ernst, firma Brdr. Ernst, kontorchef Finn Ringvei, fuldmægtig J. P. Sørensen og afdelingsdirektør Jørgen Sønderholm.

Stor lykke gjorde Jubilæumskvartetten, som under ledelse af Barry Eklund spillede lystigt i ekspeditionslokalet.

En af de mange sjove børnetegninger fra Nysted.

Børnene i Nysted

På forårsmessen i Kettingehallen 14.-16. april, der blev besøgt af henvend 5.000 mennesker, havde Nysted Filialen arrangeret børneparkering, hvor der var stor tilstrømning og bl.a. udfoldelse af den herligste tegneaktivitet.

Nu hedder det instruktør

Mogens Sønderup, Aarhus Filialen, beretter:

For dem, der ikke allerede ved det, iler vi med – som direktør Wichmann gjorde det ved nedennævnte møde – at understrege, at de kolleger, der i bankens interne undervisning deler ud af deres viden, nu ikke

mere er lærere, men instruktører.

Den årlige instruktørdag fandt sted på Uglemose d. 26. maj, hvor direktør Wichmann bød velkommen til ca. 100 deltagere fra hele landet. Han understregede, at selv om dagen først og fremmest skulle være et afslappet samvær med mulighed for at vedligeholde og uddybe de

Bomærket i vinden

Ved forårets standerhejsninger i sejlklubberne landet rundt har banken flere steder været med i billedet med en optimistjolle til juniorerne. Juelsminde, Viborg og Skagen har sendt Vor Bank fotos med beretning om megen interesse omkring jollerne, mens de

inden søsætningen har været placeret i banklokalet. I Struer er det Kajakkklubben, som ved indvielsen af et nyt klubhus har fået en toer-kajak. Båden blev båret gennem gågaden med musik i spidsen og en kæmpe transparent med teksten: »Handelsbanken viser vej«.

Vore Skagen-kolleger Tove Jensen, Aksel Jensen og Karen Margrethe Foldersen har manøvreret Sjek Skagen ind i filialens ekspeditionslokale.

kontakter og erfaringer, der er så værdifulde i det daglige interne instruktions- og undervisningsarbejde, så skulle der dog – inden man gav sig sommeren i vold – »serveres et par nærende og seriøse retter«. Først fik vi en audiovisuel fremstilling af Uddannelses-Afdelingens opbygning og funktion såvel centralt som ude i cen-

trene, med præsentation af nøglepersoner og grupper – et fornøjeligt og godt overblik over den afdeling, vi medvirker i, hvor vi kunne stille spørgsmål og hørte om kommende tiltag.

»Næste ret« var et foredrag af redaktør Flemming Adstofte, Danmark Radio, om voksenundervisning i Danmark. I 1½ time holdt redaktør Adstofte trods trykkende sommervarme tilhørerne lysvågne med et yderst engageret foredrag, der – provokerende, som det måske var – fængslede og affødte ivrige debatter bagefter. Herefter var det forbi med sagligheden. Pr. hestevogn kørte vi til Peter Lips Hus i Dyrehaven, hvor vi efter den gode middag nød Eddie Skollers humorfyldte underholdning og svang os i dansen til Fessors Big City Band (forstærket af strålende indsats på trompet ved Ole Høhlholm, City).

Ved natmaden konstateredes endnu engang: Instruktørdagen havde været lige i øjet.

De kloge hoveder transporteres fra Uglemose til Peter Lip.

Medarbejderne fra Tilsynet med banker og sparekasser på Uglemose's terrasse, inden man samledes i foredragssalen.

I forgrunden direktør Bagge-Petersen, direktør for Tilsynet med banker og sparekasser, K. Agbo og inspektør C. Aa. Otholm.

Tilsynet med banker og sparekasser på besøg

Den 22. maj gæstede direktør K. Agbo og alle medarbejderne i Tilsynet med banker og sparekasser Uglemose for at høre om bankens on-line system. Underdirektør H. Martensen orienterede i foredragssalen, og derefter var der rundgang på Uglemose i det dejlige forårsvejr inden den afsluttende middag.

ming Flindt samt Anne Marie Vessel og Johnny Eliassen udviklingen i dansens historie. Da de nåede til lancier'en, ønskede de at danne kvadrille med to par fra salen, og her var det, at Inger og Tage Skoffer kom ind i billedet og – ifølge Engmann – klarede opgaven med ynde og elegance.

Filialdirektør Skoffer overgiver fontænen til viceborgmester T. Fløe som repræsentant for Viborg byråd.

De skønne kunster i Viborg

Indvielsen af en fontæne med skulptur af billedhugger Ole Finn var anledningen til, at hundredvis af Viborg-borgere d. 28. april flokkedes på torvet foran Handelsbanken.

Fontænen var en gave fra banken til byen – et led i bestræbelserne for at skabe et hyggeligt miljø omkring gågaden, hvor der samtidig var plantet lindetræer og opsat gadelamper.

Miljø er der også omkring den gamle bygning »Pakhuset«, som banken har indrettet sig som udstillingslokal. I maj vistes her udstillingen »Nordisk Design klassikere«, og en maleriudstilling er på trapperne. Endelig må vi omtale, hvorledes vort filialdirektørpar i foråret har ydet deres helt

personlige bidrag til kunsten ved at træde dansen på Viborg Teaters scene sammen med den kongelige ballet. Byen, der har en af

landets kønneste teaterbygninger, havde besøg af den kongelige opera og ballet, og i forestillingen »Trin for trin« viste Vivi og Flem-

Fra venstre direktør B. Kroer, Fredericia, direktør N. P. Bager, Aarhus, kontorchef S. Kristensen, Randers, pens. direktør A. Lindegaard Laursen, Kalundborg, pens. direktør R. Aaris, Viborg, pens. direktør J. Hetmar, Vordingborg, direktør B. Solgaard, Næstved, direktør E. Hvid Mortensen, Silkeborg, direktør Werdelin-Larsen, direktør O. Køppen, Helsingør, direktør A. Hansen, Grindsted, direktør N. T. Bundgaard, Grenaa, direktør E. Rasmussen, Brønderslev, og direktør H. Aaen, Svendborg.

Et godt lærested

Ved receptionen i forbindelse med direktør H. Werdelin-Larsens pensionering mødte denne deputation af tidligere medarbejdere, som alle er udgået fra Aarhus filialen til ledende poster rundt om i banken i Werdelin-Larsens direktørtid!

Banken rundt

Af Esben Krogh

i markedet i de sidste timer af Det Fjerne Østens dag opnår vi ud over det rent PR-mæssige at få en fornemmelse af, hvad der er sket, og hvilke tendenser der rører sig, som kan være betydningsfulde for vores »dag«.

I de næste par timer, indtil Europa overtager valutamarkedet helt, har »morgenholdet« en livlig korrespondance på vore 6 fjernskrivere. Der udveksles synspunkter med markederne, ligesom der naturligvis også handles.

Mellem kl. 8 og 9 dukker det normale team op, og morgenholdet kan gå hjem og få sin skønhedssøvn. Dagholdet lukker sædvanligvis butikken ved aftentide, men sker der noget spændende, når det nordamerikanske kontinent overtager det europæiske marked, etablerer Arbitrage-Afdelingen også et »natthold«, men dette hører til sjældenhederne.

Morgenstund har guld i mund

Rrrriinngg – vækkeuret! Så er freden forbi. Klokkeren 04.00, alt ånder ro, familien sover de uskyldiges søvn. Oh, what a beautiful morning. Solen skinner. En solsort giver sin mening til kende. Ikke en sjæl på gader og veje. Jeg får næsten bussen for mig selv.

På Rådhuspladsen et par enkelte morgenduelige og et par forsinkede natteravnene. Et »godmorgen« til vagen i Laksegade, og jeg er i Arbitrage-Afdelingen. Mærkeligt stille her, hvor det normalt summer som i en bikube. Nattens telegrammer gennemgås, mens kaffemaskinen brygger den nødvendige livseliksir. Reuter Monitor og telexertænder, resten af »morgenholdet« dukker op med rundstykker, nu er vi der »alle 2«. »Klokkeren er 6.00, her

er Radioavisen, det er idag . . .«

»Morn, er der sket noget, hvad ligger \$ / DM i? Har nogen sagt noget af betydning?« »Næææ, egentlig ikke. \$ slutter højere uden særlig grund«. Så langt så godt. Men hvorfor begynde på dette ukristeligtidspunkt?

Jo. I de senere år er der udviklet et enormt valutamarked i Det Fjerne Østen og i Mellemøsten. Valutakurserne bevæger sig, mens vi sover. Ved at være med

Der er brug for mange flere

Da blodbanken fra Statens Seruminstitut i maj besøgte Holmens Kanal og Ottiliavej, overrakte reservelæge Hanne Kirstein banken et diplom, fordi nogle af vore kolleger ved denne lejlighed afgav blod for 25. gang.

Tapningen gav 170 portioner (hvoraf 100 på Ottiliavej), »en stor hjælp i bestræbelserne for at skaffe blod til fremstilling af de livsvigtige præparater, som skal hjælpe patienterne på landets sygehuse«, hedder det i blodbankens takkebrev til vort donorkorps. Inge Hove, City, som fore-

Sygeplejerske, fru Kyhl, fuldmægtig Inge Hove, City, og reservelæge Hanne Kirstein Larsen.

står det praktiske arbejde med registrering og tapning af bankens københavnske donorkorps, oplyser imidlertid, at vort donortal er for nedadgående, og hun videregiver her en appel fra blodbankens læger: »Vi er stedse i bekneb for blod. Mind Deres kolleger om, at blod er lige så vigtigt for den menneskelige organisme, som indlån er for Handelsbanken«. Og for egen regning tilføjer fru Hove: Meld Dem som donor, næste gang vi får besøg af blodbanken – det er udramatisk og gør ikke ondt, næsten da.

RUNDE FØDSELSDAGE

90

14. september 1978
pens.kontorchef L. Svensson, Amagertorv
adr.: I. P. E. Hartmanns Alle 25,
2500 Valby

80

1. august 1978
pens.assistent Yrsa Madsen,
Ordrup-Charlottenlund Bank,
adr.: Ole Bruunsvej 2, st.tv., 2920 Charlottenlund

75

27. juli 1978
Martha Sofie Nielsen, Nørrebro
28. august 1978
pens.fuldmægtig Aage V. Christensen,
Frederiksbjerg/Aarhus
adr.: Rud. Wulffsgade 1, 8000 Aarhus C
15. september 1978
pens.prokurist Eigil Andersen, Afregnings-Afd.
adr.: Dyrehavevej 2, 3., 2930 Klampenborg

70

23. juli 1978
Alice Michelsen, Beholdnings-Afdelingen,
adr.: Gammel Kongevej 140, 1850 København V
14. september 1978
pens.fuldmægtig Arne Jensen,
Administrations-Afdelingen,
adr.: Kofoed Anchersvej 117, 2.,
3060 Espergårde

60

23. juli 1978
prokurist Svend Larsen, Afregnings-Afdelingen
30. juli 1978
Anna Jensen, Billund
24. august 1978
Marie K. Schulz, Struer
28. august 1978
Solveig Toftegaard
Omstillingsbordet, Holmens Kanal
2. september 1978
Aase Andersen, Beholdnings-Afdelingen

50

18. juli 1978
prokurist Ragnhild Lock Andersen
Remburs-Afdelingen
22. juli 1978
fuldmægtig Grethe Hoppe, Viborg
22. juli 1978
fuldmægtig Ingerlise Gottfredsen, Horsens
23. juli 1978
Else Ruth Ulstrup Jensen, Holbæk
4. august 1978
Gerda Michelsen, Afregnings-Afdelingen
7. august 1978
fuldmægtig Henny Pedersen, Odense
9. august 1978
Kaj Sørensen, Uddannelses-Afdelingen
13. august 1978
Birthe Lindegaard, Remburs-Afdelingen
22. august 1978
kasserer Knud Erik Rasmussen, Grindsted
25. august 1978
kantinemedjælper Herdis Thomsen, Aarhus
1. september 1978
Ruth Nielsen, Afregnings-Afdelingen

PERSONALIA

EKSPEDITIONSLEDERE

I følgende enheder er udpeget ekspeditionsledere:

Amgertorv	fuldmægtig Folmer Christoffersen
Air Terminal	assistent Jens Chr. Hansen
Bredgade	fuldmægtig Bent Thiele
Fredericia	assistent Ulla Nielsen
Grenå	kasserer Frederik Nielsen
Haderslev	kasserer Jørgen Andersen
Herning	fuldmægtig Finn Bruun
Hjørring	assistent Kurt Vinther Rasmussen
Lemvig	assistent Benny Smød
Lindvangs	fuldmægtig Anne Birgit Clemmensen
Nordhavn	fuldmægtig Bent Rasmussen
Randers	fuldmægtig O. Husum Sørensen
Rønne	fuldmægtig Ove L. Markussen
Skive	fuldmægtig Arne V. Lade
Sorgenfri	kasserer Kaj Hansen
Svanemølle	assistent Ole Bjørn
Toftlund	assistent Kirsten Nielsen
Tønder	fuldmægtig Knud Knudsen
Viborg	fuldmægtig Børge Jessen
Vigerslev	assistent Bente Nygaard
Østerbro	fuldmægtig P. Brink Christensen
Aalborg	fuldmægtig Finn Jensen

Endvidere er der i følgende enheder udpeget ekspeditionsleder med stedfortræderbeføjelser:

Asmildpark	assistent Tom Ryss Christensen
Hedehusene	kasserer Leise Kampmann
Hvide Hus	assistent Henrik Axelsen
Karup	assistent Herdis Stephansen
K. A. S.	kasserer Birgit Christoffersen
Kølvraa	assistent Peter Bräuer
Langå	fuldmægtig Bent Olufsen
Nordens Plads	fuldmægtig Inger Vitas
Nørre/Randers	fuldmægtig N. I. Hermansen
Rigshospital	assistent B. Løppenthin
Vejgaard	assistent Finn Sørensen
Vestervang	assistent Tage Malling
Værnedam	fuldmægtig Steen Dalgaard Hansen

Udnævnelser

Kontorchef Georg Buhl (49), Grindsted, til filialdirektør ved Billund Filialen, som gøres selvstændig pr. 1. juni 1978

Kontorchef Finn Hagen (41), Sekretariatet, til direktionssekretær pr. 1. maj 1978

Fuldmægtig Jørn Wegge (34), Nykøbing Fl., til kontorchef og souschef ved Maribo Filialen pr. 1. juli 1978

Fuldmægtig Preben Larsen (31), Aabenraa, til kontorchef pr. 1. juli 1978

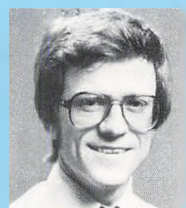
Fuldmægtig Jan Dranov (32), Kreditkontoret, til kontorchef og souschef ved Vordingborg Filialen pr. 1. juni 1978

Assistent Torben Krabbe Nielsen (27), Brønderslev, til fuldmægtig og souschef ved den kommende Lemvig Filial

Fuldmægtig Mogens Lyhne (35), Nordre/Aarhus, til bestyrer af Hasle Afdeling/Aarhus pr. 1. maj 1978

Assistent Arne Jørgen Perlt (28), Kreditkontoret, til fuldmægtig og souschef ved Hammelstrupvej pr. 17. april

Assistent Steen Dalgaard Hansen (29), Tranegårdsvej, til fuldmægtig ved Værnedam Afdeling pr. 1. maj 1978

Assistent Inger Vitas (32), Grøntorv, til fuldmægtig ved Nordens Plads Afdeling pr. 1. maj 1978.

Assistent Martin Jensen (28), Adm/Jyllandskontoret, til fuldmægtig pr. 1. juli 1978

Assistent Torben K. Petersen (33), Administrations-Afd., til fuldmægtig i Lyngby Afdeling pr. 1. juni 1978

Assistent Sten Winther (23), Hellerup, til daglig leder af Tranegårdsvej Afdeling pr. 1. juni 1978

Assistent Ove L. Markussen (31), Rønne, til fuldmægtig pr. 1. januar 1978

Assistent Arne V. Lade (28), Skive, til fuldmægtig pr. 1. april 1978

Kasserer Finn Bruun (33), Herning, til fuldmægtig pr. 1. juli 1978

Assistent Anne Birgit Clemmensen (39), Lindevangs, til fuldmægtig pr. 1. januar 1978

Assistent Poul Randerup Andersen (25), Administrations-Afdelingen, til fuldmægtig pr. 1. maj 1978.

Fuldmægtig Svend Egon Christensen (33), Helsingør, til daglig leder af Græsted Afdeling pr. 4. april 1978

Anne Bille (30), Tranegårdsvej, til kasserer ved Tranegårdsvej Afdeling pr. 17. april 1978

50 år

16. juli 1978
bankbetjent
Rudolf J. F. Kyhl
Fordelingscentralen

6. august 1978
direktør
A. Bagge-Petersen

16. juli 1978
bestyrer
Ole Hjort Eriksen
Vestre/Randers

27. juli 1978
fuldmægtig
Erik Birkebæk
Store Kongensgade

1. august 1978
Grethe Nielsen
Viborg

25 år

1. august 1978
fuldmægtig
Nis Hansen Toft
Emissions-Afdelingen

10. august 1978
fuldmægtig
Finn Larsen
Amagertorv

10. august 1978
fuldmægtig
Edwin Kruse
Budgetkontoret

10. august 1978
kontorchef
Mogens Hasselager
Revisions-Afdelingen

17. august 1978
fuldmægtig
Hjalmar Vaabensted
Lindevangs

21. august 1978
bestyrer
Bent Enevoldsen
Nørre/Randers

24. august 1978
bestyrer
Børge Fischer Nielsen
Vanløse

1. september 1978
fuldmægtig
Agnete Tolne
Omstillingsbordet,
Holmens Kanal

6. september 1978
prokurist
Erik Nielsen
Organisations-
Afdelingen

7. september 1978
kontorchef
Egon Bregnhøj
Birkerød

14. september 1978
prokurist
Benny Jensen
Hvælingen

14. september 1978
fuldmægtig
Curt Evald Pedersen
Uddannelses-Afdelingen

NYANSATTE

Afregnings-Afdelingen
assistent Grete Ibfelt
kontorassistent Inge Konnerup
kontorassistent Birte Steffensen
assistent Bodil Anette Stenholt
Arbitrage
assistent Susanne Kristensen
Depot-Centralen
kontorassistent Lone Diget
kontorassistent Joan Vennike
Fonds
kontorassistent Christian Butzbach Jacobsen
kontorassistent Mette Nielsen
Fordelingscentralen
Raymond Halloun
bankbetjent Jan Nielsen
kontorassistent Elly Olsen
kontorassistent Ilse Petersen
bankbetjent Klaus Vedel Simonsen
Handels-Afdelingen
kontormedhjælper K. A. Krarup
maskintekniker Hans-Jørgen Gam Kristensen
bankbetjent Roy Schiel
Oplysnings-Afdelingen
kontorassistent Hanne Juul Andersen
kontorassistent Linda Selne
Organisations-Afdelingen
kontorassistent Wallis Lizette Larsen
Air Terminal
elev Erik Wagn
Bispebjerg Hospital
assistent Lis Larsen
Industri-Afdelingen
assistent Anne Müller
Lyngby
assistent Wivian Weber
Hammel/Aarhus
assistent Else Kolding Hartvig
Herning
assistent Karen Jørgensen
Ikast
assistent Lone Andersen
Løgumkloster
kontorassistent Ingeborg Karin Raun
Nyborg
assistent Jørgen Rasmussen
Rønne
kontorassistent Sonja Marie Hansen
Viborg
assistent Anna-Marie Damsgaard
Aabenraa
assistent Rita Lægdsgaard Pedersen

ELEVER UDNÆVNT TIL ASSISTENT

pr. 1. maj 1978
Peter Kragballe, Grøthøj

PENSIONERINGER

pr. 1. maj 1978
Assistent Gerda Jensen, Viborg
bankbetjent Wagner Jacobsen, City

FORFLYTTelser

Underdirektør J. Pernø,
Frederiksberg Handelsbank
til City Afdeling som souschef
Kontorchef Finn Luderer, City, til Kreditkontoret
efter studieophold i U.S.A.
Bestyrer Allan Vigh, DTH, til Hovedsædet
Bestyrer Hanne Køfoed, Østergade
til Gammeltorv Afdeling
Fuldmægtig Leif Neergaard Sørensen,
Hvidovre Torv, til Hovedsædet

FORSIDE

»Amager rundt«. 105 Handelsbankmedarbejdere deltog i dette motionscykelløb, som er nærmere omtalt under sporten s. 18.

VorBANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN
25. ARGANG NR. 3 JUNI 1978

Udgivet af Aktieselskabet Københavns Handelsbank

REDAKTION

Underdirektør D. Vittrup, ansvarshavende redaktør
Prokurist Birthe Carsten Pedersen, Informations-Afdelingen
Redaktør Knud Meister
Filialdirektør H. Tromholt Christensen, Nykøbing Fl.
Kontorchef Finn Hagen, Sekretariatet
Chefprogrammør J. Krisand, Organisations-Afdelingen

ADRESSE

Aktieselskabet Københavns Handelsbank
Holmens Kanal 2, 1091 København K
Tlf. (01) 12 86 00, lokal 352

REDAKTIONSKOMITÉ

Fuldmægtig Erwin Engmann, Viborg
Prokurist Ole Hansen, Afregnings-Afdelingen
Direktør W. Horn Hansen, Horn Reklame/Kommunikation
Filialdirektør J. Bek Jensen, Kolding
Fuldmægtig Tommy Kristensen, Uddannelses-Afdelingen
Fuldmægtig Edith Lajer, Personale-Afdelingen
Prokurist P. Munch, Aarhus
Filialdirektør F. J. Rudolph, Aabenraa
Kontorchef P. Schmaltz-Jørgensen, Udlands-Afdelingen

INDHOLD

- 2 Når opgaven bliver et problem
- 3 Det sker i Ringsted
- 4 »Jeg har haft det sjovt i 50 år«, samtale med direktør A. Bagge-Petersen
- 6 Roadshow – med Elsam-lån i salgsmappen
- 8 695 aftener i Det Kongelige Teater
- 9 Hurtigere med SWIFT
- 10 Tønder-sølv
- 12 Et møde bli'r til
- 14 Sådan flytter EDB
- 16 50 år – og det skal skrives, samtale med underdirektør Richard Jensen
- 18 Sporten
- 20 Når det syder i kaffestuen
- 22 Nærbilleder
- 23 Banken rundt
- 29 Personalia

Tryk: L. Levison Junr.
Lay-out: Kay Henning Nielsen

Stof til næste nummer af Vor Bank må være redaktionen i hænde senest den 18. juli

Eftertryk tilladt – med kildeangivelse og efter aftale med redaktionen.

DET SKER I RINGSTED

side 3

Fra vor nyåbnede filial meldes om livlig aktivitet i markedsområdet, der tæller omkring 16000 husstande. Filialens restaurerede husfacade blev befriet for byggestilladset kun 2 dage før åbningen, da stilladsarbejdernes langvarige strejke afblæstes, og banken kunne præsenteres pænt og festligt.

»JEG HAR HAFT DET SJOVT I 50 ÅR«

side 4

Redaktør Knud Meister har en samtale med direktør A. Bagge-Petersen, som igennem de mange år i banken, ikke mindst med organisationsopgaver, har haft som en ledetråd, at alt dybest set er enkelt – og at det må være logisk for at virke.

TØNDER-SØLV FRA 1600 TIL 1900

side 10

Læg vejen om ad Vestergade 14, hvis De i sommer er i Tønder, guldsmedenes by. Udstillingen Tønder-sølv i Handelsbankens Hus er en smuk og sjælden præsentation af sønderjysk kunsthåndværk.

